

ŠKOLNÍ ČASOPIS

e-mail: puclik@nmnm.cz

<http://zs1.nmnm.cz>

číslo 85 - červen 2016

PUCLÍK

ZÁKLADNÍ ŠKOLA NOVÉ MĚSTO NA MORAVĚ, VRATISLAVOVO NÁMĚSTÍ 124

**POHODIČKA
NA VÝLETĚ...**

STR. 40

PÁR SLOV ÚVODEM

Stojíme na samém konci školního roku a z hlavy nám pomalu mizí všechny našpřtané vzorečky, poučky a pravidla a místo nich se tam stěhují představy o dnech plných volna, svobody, sluníčka, cestování, flákání a čehokoliv dalšího, o čem jsme předcházejících deset měsíců jen snili... Jsou to moc hezké představy a my vám přejeme, aby se vám z nich podařilo uskutečnit co nejvíc a abyste si zaslouženého volna opravdu užili.

S prázdninami přichází do redakce téměř vždy okamžik rozloučení. Naše úžasné kámošky z 9.C zvedají kotvy a opouštějí bezpečný Puclíkův přístav, aby se vydaly vstříc novým dobrodružstvím někde úplně jinde a s někým úplně jiným... **Milá Mišo, Nino, Terko, Beo a Valčo**, díky za všechno, co jsme společně prožili. Byly to skvělé roky, na které určitě nikdy nezapomeneme. Ať je vaše plavba klidná a bezpečná...

A s vámi všemi, milí čtenáři, se těšíme po prázdninách na další setkání. Mějte se krásně a teď už příjemné po-
čteníčko...

Redakce

AKCE A UDÁLOSTI NEJBLIŽŠÍHO OBDOBÍ

- 22. 06. 2016 Slavnostní vyřazení žáků 9. tříd
- 23. 06. 2016 Vysvědčení
- 24. 06. 2016 Začátek letních prázdnin

PUCLÍKOVA ŠUŠKÁRNA

- Deváťáci na konci školního roku a navíc dávno po přijímačkách už aktivitou ve škole opravdu neoplyvají. Spíš se tak nějak snaží doklouzat samospádem k vysvědčení, aby to pokud možno stálo co nejméně úsilí. Letos je to ale jinak. Závěr školního roku je ve znamení stěhování nábytku a ostatního inventáře z druhého patra, které čeká o prázdninách rekonstrukce elektroinstalace, a tak deváťáci pomáhají a napínají vlastní svaly opravdu skvěle. To jste ale ještě neviděli tu aktivitu, když někteří z nich dostali možnost „rozložit“ skříně z kreslírny, které jsou určeny k likvidaci! Tady doslova ruce, nohy a následně třísky lítaly vzduchem a člověk měl skoro pocit, že se dostal omylem na trénink borců ovládajících karate nebo kung-fu. No uznejte, kdy se vám poštěstí, že můžete ve škole něco rozflákat, nehrozí vám za to trest a ještě vám budou všichni vděční ☺?...
- Jakub Starý z 8.C je statný jinoch ve vývoji ☺ a jako takový potřebuje odpovídající výživu pro svůj všestranný rozvoj. Nedávno na obědech zjistil, že jeho porce knedlíků neodpovídá potřebám jeho těla, a tak požádal Simču Pivkovou z 8.B, zda by mu nějaký ten knedlíček ze svého talíře nepřenechala. Simča je hodná holka, tak souhlasila. Jakub na nic nečekal, co kdyby si to Simča třeba rozmyslela, popadl rukou knedlík z jejího talíře, omáchal ho v omáčce a téměř náraz si ho narval do pusy. Máš pravdu, Kubo, kdo zaváhá... A ten skvělý knírek od omáčky, ten byl fakt boží ☺...
- Paní učitelka Svobodová si touto cestou dovoluje poděkovat 8.B. Když si totiž posteskla, že už je na konci roku nevidí ani jednou za týden, ale spíš za dva a bude si je za chvíli pamatovat jen z fotky, věnovali jí svoji třídní fotografii i s milým vzkazem a podpisy. Héézkééé☺...

OBSAH

▪ Pár slov úvodem	2
▪ Co nás čeká	2
▪ Puclíkova šuškárna	2
▪ Novoměstský rodák 2016	3
▪ Devět let	4
▪ Máme to za sebou, na vás to čeká	6
▪ Náš první řidičák	7
▪ Den dětí plný zábavy	8
▪ Školní liga 2015-2016	11
▪ Anketa	12
▪ Sloupečky	13
▪ Naše broučkové vítězství	15
▪ Vyzvídali jsme...	16
▪ Dopravní soutěž	21
▪ Poklad Černého zuba	22
▪ Na slovíčko...	24
▪ Výprava čtvrtáků ke studánkám	25
▪ Ekofanda	26
▪ Výsledky letošního sběru	30
▪ Život ve vesmíru	32
▪ Naše jarní exkurzíada	34
▪ Perličky z naší školičky	37
▪ OfficeArena 2016	38
▪ Albertova poradna	39
▪ Výlety 2016	40
▪ Okénko ZŠ Slavkovice	56

NOVOMĚSTSKÝ RODÁK 2016

V pátek 13. května 2016 pořádal Dům dětí a mládeže Nové Město na Moravě již tradiční soutěž pro žáky šestého ročníku obou novoměstských základních škol. V kulturním domě se tak sešlo celkem pět soutěžních týmů.

Celé třídní kolektivy procházely různá stanoviště, aby co nejlépe splnily připravené úkoly. Většina jich byla zaměřena na historii a současnost Nového Města. Žáci absolvovali nelehký znalostní test, museli prokázat orientační smysl, když na slepé mapce poznávali významné památky města, jež se nachází na Vratislavově náměstí a v jeho blízkém okolí.

Děti také podle indicií hádaly známé osobnosti, především malíře a sochaře. Z těch současných pak musely například znát, kdo stojí v čele různých novoměstských organizací. Poznávání historických předmětů, které do soutěže zapůjčilo Horácké muzeum, někdy znamenalo vyřešit zapeklitý oříšek, neboť všechny nabízené možnosti odpovědí byly mnohdy dost věrohodné.

Mnohé soutěžní disciplíny prověřovaly schopnost spolupráce a vzájemné domluvy dětí. Během pátečního dopoledne se i trochu sportovalo, řešily se hlavolamy, bonusový úkol a jiné. Organizátorům patří poděkování za přípravu celé soutěže a její pohodový průběh.

Šestáci se na soutěž předem nejen těšili, ale i pozitivně připravovali. Chtěli co nejlépe reprezentovat svoji třídu i školu a povedlo se jim to skvěle.

Gratulujeme!!!

KONEČNÉ POŘADÍ TŘÍD

1. místo	6.C	652 bodů
2. místo	6.B	570 bodů
3. místo	2. ZŠ	552 bodů
4. místo	6.A	534 bodů
5. místo	2. ZŠ	502 bodů

Mgr. Marcela Slámová

DEVĚT LET

Nina Křížová, 9.C

Vzpomínám si na den, kdy jsem poprvé šla do školy. Měla jsem na sobě fialovou sukni, bílou halenku, v ruce kytíčku pro paní učitelku a na zádech prázdný batoh, který čekal na nové učebnice a sešity...

Protože nejsem z Nového Města, chodila jsem v naší vesnici do malé školy o dvou místnostech. Tu první jsem navštěvovala společně s mými pěti spolužáky dva roky, protože v této třídě byl první a druhý ročník dohromady. Další tři roky jsme byli spojeni třetíci, čtvrtáci a pátáci. Náš pan učitel nás učil perfektně a my si všechno pamatovali z hodin a nemuseli se nic doma učit.

Na konci páté třídy přišlo to rozhodování mezi normálkou, výpočetkou a gymnáziem. Protože moje starší sestra byla v sedmé třídě na výpočetce, vybrala jsem si ji i já. Společně s dalšími třemi holkami od nás ze školy jsme se 3. září vydali do třídy 6.B, kde nás bylo celkem 28. Samozřejmě že jsme se ze začátku báli oslovit někoho jiného, to se však změnilo v Zubří, kde jsme se začali poznávat. Pamatuji si, jak jsem tenkrát slyšela naše kluky říkat svá jména, a když jsem je chtěla oslovit, vybírala jsem si mezi Michalem, Vojtou a Honzou. Jiná jména jsem si nepamatovala a bála se, že se je nikdy nenaučím ☺.

Další týden už jsem však zvládala všechny oslovovat správně a vymýšlela i nové přezdívky. V tu dobu se nás všichni snažili vystrašit větou: „Tady už nejste na 1. stupni. Tady vás nikdo nebude vodit za ručičku.“ Ale my se nedali. A na další, poměrně častý výrok: „Na to, že jste céčko...“ jsme vždy sborově reagovali tím, že jsme béčko, čímž jsme většímu učitelů odrovnali ☺.

Tento výrok jsme však mohli používat jen první dva roky, protože do osmého ročníku jsme nastoupili do 8.C v počtu 21 žáků. Zbylých sedm odešlo do normální třídy. V tu dobu nám již začalo docházet, že to za chvíli všechno skončí a většina z nás se už neuvidí. I tak jsme nahodili drsný image deváťáků, kteří měli všechny děsit a ty „malý smrady“ ☺, kteří by si nás dovolili urážet, zašlápnout. To byla záležitost vyšších členů našeho ročníku, my menší jsme jen nahodili našťavaný výraz a prohodili: „Ty malý děcka nemaj žádnou úctu.“

Kdyby tak ale viděli naši malou dušičku, která se klepala při pohledu do kalendáře, v němž svítil patnáctý duben – den přijímaček. Nejtěžší bylo vybrat školu, na kterou se budeme hlásit, a pak samozřejmě složit přijímačky. Jejich zapomenutelnou částí byla úloha v matematice, kde farmář prodával brambory, ale ani nevěděl, kolik si jich přivezl. Farmář a brambory nás už tedy budou celý život spojovat s tímto dnem a nejrůznějšími parodiemi na naše přijímačky či akci „Pošleme tvůrcům přijímaček pytel brambor!“ ☺.

Nakonec jsme se ale všichni dostali a já přemýšlím o celé té době, kterou jsem měla strávit učením, ale strávila jsem ji se svými kamarády. Toho určitě nelituji, protože do stejné situace už se nedostanu a ani nezopakují naše třídní zvyky. Například vánoční pečení, kde jsme málem podpálili školu, výlety nebo Den dětí, na kterém já jsem nikdy nebyla, pro-

tože jsem v té době vždy byla na ozdravném pobytu.

Když se ale zamyslím nad úplně nejlepším zážitkem, nejde vybrat. Ty nejlepší se udály o přestávkách, kdy jsme se navymýšleli nejvíce hloupostí a vtípků, které jsme samozřejmě praktikovali na naše spolužáky. Velký zážitek byl také zájezd do Anglie, kde zlatým hřebem bylo, když jsem zůstala sama v londýnském metru. Přesněji řečeno už jsem stála ve vagónu, jenže najednou se někdo přede mnou pohnul, já vypadla na nástupiště a viděla jen zavírající se dveře a odjíždějící vlak přede mnou.

V tu chvíli jsem věděla jen to, že jsem kdesi v Londýně a chci jet na další zastávku, jejíž jméno jsem samozřejmě nevěděla ☺. Tady se ale vyplatila moje upovídanost a láska k černochům, kteří byli všude po metru. Najednou jsem se až divila, jak plynule a snad srozumitelně mluvím anglicky. Černoši mě nějakým způsobem dostali tam, kam jsem chtěla, kde mě po chvíli našel náš průvodce Renda. Teď už se ale celé situaci směji a беру ji jako dobrou zkušenost, kterou bych asi nevyměnila.

Co bych ale nevyměnila určitě, je volba výpočetní třídy. Nejen že jsem se naučila plno užitečných věcí, ale také jsem se zúčastnila spousty olympiád, které mi přinesly mnoho zkušeností. Například elektrotechnická olympiáda mi dává možnost jet studovat na čtrnáct dní do Kalifornie. Když jsem to zjistila, byla paní učitelka Oravcová, která mě do soutěže přihlásila, mojí nejoblíbenější učitelkou ☺.

Paní učitelka ale není jediná, které vděčíme za mnohé... Nebýt třeba pana učitele Slámy, nemají naši hasiči webové stránky, protože on mě naučil je programovat. Nezúčastnila bych se ani Programiády či OfficeArény. Nesmím zapomenout ani na paní učitelku Svobodovou, díky které jsem se v Anglii neztratila, nebo paní učitelku Ficovou a Renatu Slámovou za přípravu na přijímací zkoušky. A abych tu nemusela vyjmenovat celý seznam učitelského sboru, poděkuji všem naráz...

Děkujeme za všechno, co jste nás naučili, a za váš skvělý přístup. Kdybych si měla vybrat učitele a sestavit z nich ty, kteří mě budou učit, vybrala bych si všechny, co jsme měli, protože i když jsme všichni často pronášeli věty typu „K čemu mi to jako bude?“ nebo „Ona to nemá v hlavě v pořádku, když nás nutí všechno tohle umět!“, nikdy jsme to tak nemysleli.

Mám i nějaké špatné vzpomínky... Když se je však snažím vybavit, nějak to nejde. Bylo jich totiž tak málo a těch super bylo tolik, že je úplně zastínily. A teď mi jako budoucí studentce gymnázia, která se samozřejmě těší na novou školu, je líto, že je to tak rychle pryč. Léta na základce se stanou mými oblíbenými a já budu moci říct, že jsem si opravdu užila dětství. Teď vím, že když se mě rodiče v páté třídě ptali: „Ty chceš taky na tu školu, jako sestra? A taky na výpočetku?“, že jsem tehdy odpověděla správně, když jsem řekla, že jinam bych nešla...

MALÁ SONDA MEZI DEVÁČKY

Michaela Heralová, 9.C

MÁME TO ZA SEBOU, NA VÁS TO ČEKÁ

1. Líbilo se ti na této škole? Co nejvíc?
2. Co třída a učitelé, bude se ti stýskat?
3. Kampak odcházíš? Těšíš se tam?
4. Co bys vzkázal budoucím deváčkům?

Kristýna Altová, 9.B

1. Líbilo, výtvarná učebna.
2. Bude, hlavně po paní učitelce Matouškové a Havlíčkové.
3. Střední škola gastronomická Aldopha Kolpinga ve Žďáře nad Sázavou, těším se.
4. Užijte si devítku!

Nikola Pavlínková, 9.B

1. Ano, líbilo... Výlety a přestávky ☺...
2. Třída je moc super, až na nějaký výjimky. A učitelé jsou taky moc fajn. Bude se mi stýskat...
3. Odcházím do Žďáru na Kolping na cukrářku a těším se...
4. Aby se učili a aby si nemysleli, že už je vše za nima. Jsou na omylu. A ať si užijou devítku na sto procent, je to přeci poslední rok...

Daniela Novotná, 9.A

1. Líbilo a moc ☺! Nedá se říct, co nejvíc... Školní akce, kamarádky vztahy... Prostě tato škola jako celek.

2. Je jasné, že se mi bude stýskat. Byly to čtyři roky, na které jen tak nezapomenu.
3. Na novoměstské gympl. Těším se, ale zároveň mám i strach z toho, co mě čeká.
4. Ať si devítku užijou co nejvíc naplno, protože uteče neskutečně rychle a takový kolektiv, jaký mají teď, už mít nikdy nebudou...

Jan Palaščák, 9.C

1. Nemohu říct, že ne. Líbilo se mi prostředí, vybavení školy...
2. Třída asi ano a učitelé jak kteří ☺.
3. Odcházím na SOŠ Bělisko. Budete se asi divit, ale hodně se těším.
4. Vzkazuju poslední rok pevné nervy s učitelama a hodně štěstí na přijímacích na středních školách.

Valérie Bártová, 9.C

1. Ano, líbilo. Spolužačky, s kterými jsem si moc rozuměla.
2. Po třídě jako celek ano, po některých více, po některých méně. I po učitelích, ale hlavně po těch, kteří mě

učili na moje oblíbené předměty.

3. Jdu na Gymnázium Vincence Makovského v Novém Městě na Moravě do sportovní třídy. Těším se moc, ale mám i strach z nového prostředí a nových spolužáků.
4. Ať si pořádně užijí poslední rok spolu, protože to rychle uteče...

Tomáš Chudoba, 9.C

1. Obědy ☺.
2. Ne.
3. Na žďárský gympl, těším se na bufet.
4. R. I. P.

Beata Dudová, 9.C

1. Ano, líbilo. Nejvíce se mi asi líbily školní akce - výlety, exkurze a tak, ale i náš třídní kolektiv, který byl moc fajn.
2. Určitě bude - jak po spolužácích, tak i po učitelích.
3. Jdu sem na Gymnázium do Nového Města. Pocity mám smíšené, možná mám víc strach, než že bych se tam těšila.

4. Ať si poslední rok se třídou užijou, co to jen půjde.

Kristýna Benešová, 9.C

1. Určitě ano, všichni jsou tu super, až na některé výjimky...

2. No tak naše třída si myslím docela rozuměla a po některých lidech se mi opravdu stýskat bude. No a učitelé tu jsou opravdu skvělí a taky se mi určitě bude stýskat.

3. Odcházím na žďárské gymnázium a těším se tam moc.
4. Rozhodně buďte rádi za učitele, které máte, a hlavně se uče, protože na přijímačky se za vás nikdo nenaučí.

NÁŠ PRVNÍ ŘIDIČÁK

Mgr. Pavlína Poláčková
DOPRAVNÍ KURZ
ŽÁKŮ ČTVRTÝCH TŘÍD

Všechny děti starší deseti let už mohou jezdit samostatně na kole na pozemních komunikacích. Při dnešním poměrně hustém provozu to ale není jen tak. Než vyrazí, měly by si osvojit řadu teoretických znalostí a praktických dovedností, aby se jimi mohly v reálném životě bez problémů řídit...

Na naší škole absolvují prostřednictvím školního vzdělávacího plánu žáci čtvrtých tříd v rámci výuky přírodovědy nejen řadu vyučovacích hodin dopravní výchovy, ale také dva kurzy s dopravním policistou. V podzimních měsících proběhla první část, v průběhu měsíce dubna a května druhá.

Při obou se uskutečnila nejen teoretická příprava, při které se probírala pravidla silničního provozu, dopravní značky, řešení situací na křižovatkách či vybavení jízdního kola, ale také praktický výcvik na dopravním hřišti. Řidičák - nebo chcete-li průkaz cyklisty - obdrželi téměř všichni úspěšní absolventi dopravního kurzu. Nejdůležitější ovšem bude, aby se žáci naučenými pravidly opravdu dokázali řídit také běžném životě...

DEN DĚTÍ

PLNÝ ZÁBAVY

Oslava Mezinárodního dne dětí je každoročně příležitostí, jak si zpříjemnit vstup do posledního měsíce školního roku. Většina tříd tohoto svátku využívá k tomu, aby zažila něco zajímavého, co se uvnitř školní budovy prožít nedá...

AKVABELY Z 6.C

Veronika Košíková, 6.C
Světlana Dittrichová, 6.C

Rozhodli jsme se, milý Puclíku, že Ti napíšeme, jak naše třída 6.C prožila Den dětí. Tento den jsme si totiž všichni moc užili...

Ve středu 1. června 2016 jsme se jako obvykle ráno sešli ve třídě. Paní učitelka Marcela Slámová nám řekla pár informací, než jsme se vydali ven, protože jsme si mohli naplánovat vlastní program se třídou. Vyrazili jsme do městských lázní.

Asi polovina třídy šla s paní učitelkou třídní do posilovny, ostatní šli do bazénu za doprovodu paní učitelky Jaitnerové. V bazénu jsme si volně plavali,

ale po chvíli jsme se rozdělili do dvou týmů a šlo se závodit.

První soutěž byla napínavá až do poslední chvíle. Potom jsme

se prohřáli ve vířivce a následovala soutěž druhá. Pokaždé zvítězil jiný tým, a tak to bylo spravedlivé. Ve vodě jsme dělali i akvabely ☺, což byla legrace.

V posilovně byli mnozí poprvé a moc si to tam užili. Celou dobu poctivě makali, vyzkoušeli úplně všechno - rotopedy, běžící pásy, činky... Po našich výkonech nás paní učitelka pozvala na zmrzlinu.

Dalším bodem programu bylo Horácké muzeum, konkrétně jeho sklepení. Navštívili jsme Strašidelné podzemí, kde jsme si poslechli různé novoměstské pověsti. Na dvorku Horáckého muzea jsme se podívali na zajímavý exponát – tzv. mlejnek z Víru, který se na několik minut rozpohyboval.

Na závěr jsme se vydali na krátkou procházku k rybníku Klečkovce a Cihelňák a kolem poledne jsme se vrátili do školy na oběd. Dětský den jsme prožili příjemně, moc se nám líbil a zažili jsme při něm mnoho legrace...

8.B V OBLACÍCH

Simona Pivková, 8.B

1. června se slaví Den dětí, a tak se v tento den 8.B vydala do Bystřice nad Pernštejnem. V Bystřici jsme od autobusové zastávky vyrazili k lanovému centru, kam se všichni těšili...

Už z dálky byla vidět lana zavěšená 12 metrů nad zemí. Nikdo se prozatím nebál, každý se těšil, až vyleze nahoru. Začalo zaškolování. Všichni dostali popruhy, které nebyly mezi nohama zrovna příjemné ☺. Nejprve si každý musel vyzkoušet, jak se bude přepínat na lana a jistit. A pak vzhůru nahoru!

Tam už na nás čekala cestička z různých překážek. Mysleli jsme si, že to bude sranda a pohoda. Opak je pravdou. Sranda sice byla, ale pohoda už tolik ne ☺. Je to podivný pocit nemít pod nohama pevnou zem. Ten, kdo prolezl „malý“ okruh, si mohl skočit z 12 metrů. Ale myslím si, že každý už byl rád, když byl zpátky na zemi,

a mnozí raději tuto disciplínu vynechali. Ti, co neměli dost odvahy vylézt nahoru, se mohli projet na čtyřkolkách. Pak už

jen následovala cesta domů. I když jsme byli vyděšení, že spadneme, výlet jsme si pořádně užili.

8.C NA STUDNICÍCH

*Radka Havelková, 8.C
Eva Pelikánová, 8.C*

Na Den dětí jsme se pěšky vypravili na Studnice. Ze školy jsme vyšli pod vedením pana učitele Slámy s malým zpožděním. Přes Maršovice jsme se mokrou trávou a bažinami dostali až na Studnice...

Tam jsme si nakoupili mňamky a přesunuli se dozadu k ohništi. Sedli jsme si na la-

vičky, ale někteří z nás (pan učitel) neměli moc štěstí a sedli si přímo do ptačího trusu ☺.

S velkými obtížemi jsme rozdělali oheň a začali opékat buřty (cveky ☺) a marshmallows, které si přinesly holky. S plnými žaludky jsme si zahráli přehazku a fotbal a podívali se na koně.

Blížil se čas odjezdu, tak jsme všechno poklidili a vyrazili na autobusovou zastávku. Tam jsme se vyfotili, a jelikož autobus pořád nepřijížděl, kluci se zabavili snahou o shození značky ze střechy zastávky.

Autobusu jsme se nakonec dočkali a s obtížemi se do něj nacpali. Ve Městě jsme vystoupili a ti z nás, kteří se nepřejedli buřtů, šli ještě na oběd do školní jídelny.

9.C MEZI KOULEMI

Tereza Šebková, 9.C

Všechny děti vědí, že mají 1. června svátek, a také všichni vědí, že tento den se musí pořádně oslavit. Škola nám dala krásný dárek, protože jsme měli v tento den volno na vlastní program, a také nám zkrátila vyučování...

My deváťáci jsme si tento den museli užít mnohem více než ostatní, protože to byl náš poslední Den dětí na naší škole a zároveň už příští rok nebudeme žádné děti, ale dospělí ☺ středoškoláci. Náš program byl jasný...

Protože už od sedmé třídy chodíme na bowling, tak ani letos jsme neudělali výjimku a zamířili jsme do Penzionu Vrchovina. Naším doprovodem nemohl být nikdo jiný než naše paní učitelka třídní Renata Slámová.

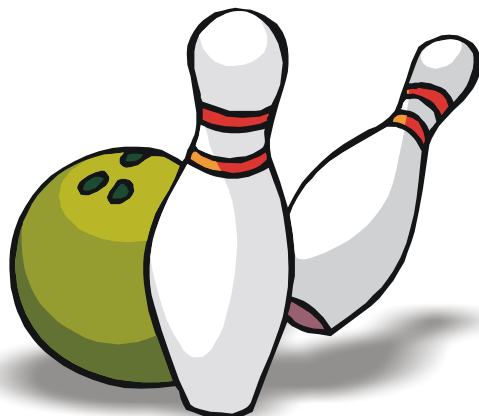
Když jsme dorazili na místo, rozdělili jsme do skupinek po čtyřech nebo po pěti. Pak už

j jsme začali naplno hrát. Jako každý rok jsme si to všichni moc užili, bylo to opravdu výborné a skvěle jsme si zahráli. Někomu se dařilo lépe, někomu hůř, ale nám nešlo o výsledky, my jsme si to především chtěli užít a to se nám povedlo.

Po dvou hodinách, které utekly jako voda, jsme museli skončit, protože na řadu přišla další třída. My jsme se přesunuli zpátky do školy, kde jsme ještě od paní učitelky třídní dostali k našemu svátku odměnu v podobě zmrzlinového kornoutu. Potom jsme se začali věnovat

nácviku našeho vystoupení na vyřazení a věcem okolo něj.

Naše třída si poslední Den dětí moc užila a mladším dětem přeji, aby si své dětství užívaly, protože je strašně krátké a lehce se na něj zapomíná...

ŠKOLNÍ LIGA

2015-2016

Mgr. Ivona Kovačičová

TENTO PROJEKT BYL REALIZOVÁN ZA PODPORY MĚSTA NOVÉHO MĚSTA NA MORAVĚ

Červen znamená pro většinu žáků zejména prodlužující se dny a pěkné počasí, ve škole konec zkoušení a blížící se prázdniny. Pro ty, kteří se s námi každý měsíc scházejí při našem školním soutěžení, také poslední disciplínu a závěrečné vyhlášení školní ligy...

Letos proběhl již osmý ročník. Disciplíny, pravidla i závěrečné sčítání bodů zůstaly stejné jako v minulých letech. Ze všech deseti disciplín se do celkového pořadí počítalo osm nejlépe bodovaných výkonů.

Slavnostní vyhlášení výsledků proběhlo 13. června 2016 v tělocvičně naší školy. Účastníků z prvního stupně bylo v letošním ligovém ročníku hodně. Poděkování si zaslouží přede-

vším paní vychovatelky školní družiny, které se s dětmi soutěžení pravidelně účastní a pomáhají s jeho hladkým průběhem. Z druhého stupně soutěžila necelá desítka žáků.

Díky podpoře města Nového Města na Moravě neodcházel z vyhlášení výsledků nikdo s prázdnou – všichni dostali sladkost, pamětní list a drobnou cenu, ti nejlepší navíc samozřejmě i pohár.

Za pomoc při organizaci soutěže děkuji Terce Halové a fotografce Terce Šebkové, která psala i většinu komentářů k jednotlivým disciplínám na školní stránky. Celkové výsledky najdete na webových stránkách školy, jména těch nejlepších v následujícím přehledu.

Přeji všem slunné prázdniny a v září opět našemu soutěžení zdar!

1.-2. ROČNÍK

3.-5. ROČNÍK

6.-9. ROČNÍK

DÍVKY

1. Nikola Stejskalová
2. Amálie Váchová
3. Natálie Pinterová
Agáta Šinclová
4. Kateřina Budíková
Lenka Havelková
Petra Polanská

1. Amálie Slonková
2. Leontýna Oravcová
3. Michaela Pinterová
4. Tereza Tatičková
5. Michaela Šenkeříková
6. Adéla Humpolíčková

1. Veronika Košíková
2. Martina Mašková
3. Jolana Horváthová
4. Antonie Slonková
5. Tereza Halová
6. Valérie Bártová
7. Nina Křížová

1.-2. ROČNÍK

3.-5. ROČNÍK

6.-9. ROČNÍK

CHLAPCI

1. Jakub Jelínek
2. Kevin Vollerbregt
3. Petr Havelka
Antonín Petr
4. Václav Švub
5. David Horký

1. Filip Jelínek
2. František Vágner
3. Lukáš Lempera
4. Sven Juriš
5. Jan Petr
6. Radek Žák

1. Radim Lempera
2. Jan Hájek

ANKETA

**TENTOKRÁT
O POLITICE**

NAŠE OTÁZKY - VAŠE NÁZORY - JAK TO VIDÍ ŽÁCI A UČITELÉ

Politika... Slovo, po jehož zaznění se velká část toho národa zježí, protože ho má spojené s osobnostmi, které se této činnosti věnují a ve většině případů se u občanů netěší bůhvíjaké oblibě. Může za to spousta korupčních skandálů, nesplněných slibů, prázdných řečí a vleklých problémů. Politici tak způsobili, že slovo politika je pro většinu slušných lidí něčím, do čeho by se nikdy nechtěli namočit.

Politika se ale nedělá je na té nejvyšší, státní úrovni, ale také ve městech a vesnicích, dokonce i v těch úplně mrňavých. Jistou verzí politiky je třeba i náš školní žákovský parlament. A tak jsme se tentokrát ptali, jak vy vnímáte politiku, která vás obklopuje, i když si to třeba neuvědomujete...

ŽÁCI

- 1. otázka:** Jaký názor máš na politiku?
- 2. otázka:** Všimli jste si, co změnil u nás ve škole žákovský parlament? Přejde vám prospěšný?
- 3. otázka:** Chtěli byste se stát politikem/političkou?
- 4. otázka:** Je někdo z vašich blízkých v politice?
- 5. otázka:** Necháváte se někdy ovlivnit názorem druhých?

Vojta Hadač, 9.B

1. Je to blbost ☺.
2. Nevím, spíš ne.
3. Ne.
4. Ne.
5. Mám svůj názor.

Anonym, 7. ročník

1. Já na politiku žádný názor nemám, protože mě politika nebaví.
2. No, jelikož se o parlament nezajímám, tak nevím, co se změnilo.

3. Političkou bych se stát nechtěla, protože nemám ráda politiku.
4. Ne nikdo z naší rodiny není politik.
5. Já mám svůj názor a ovlivnit druhým se nenechám.

Tereza Halová, 8.C

1. Moc se o ni nezajímám, ale občas něco vidím v televizi nebo v novinách a myslím si, že je pro Českou republiku docela důležitá.
2. Ano, například vodu na obědech, žáci teď více zdraví kuchařky a další vě-

ci... Ano, přijde mi prospěšný.

3. Asi ne, protože bych neměla diskutovat jako ti politici.
4. Ne, není.
5. Občas se nechám ovlivnit, ale většinou mám vlastní.

Eva Mošnerová, 7.C

1. Docela kladný.
2. Pár věcí ano. Ano, přijde.
3. Asi ne, přijde mi to docela těžké, i když si to moc lidí nemyslí.
4. Není.

5. Záleží na tom v čem, většinou mám ale svůj.

Anonym, 9. ročník

1. Nevím, žádný.
2. Ničeho jsem si nevšimla.
3. To určitě ne.

4. Ne.

5. Většinou mám svůj vlastní názor.

Daniela Novotná, 9.A

1. Politiku neřeším.
2. Nevšimla.

3. Nechtěla.

4. Myslím, že není.

5. Snažím se mít vlastní názor, ale někdy mě přece jen někdo ovlivní.

Anketu připravily Michaela Heralová a Valérie Bártová, 9.C

POLITIKA **SLOUPEČKY**

Tereza Šebková, 9.C

DVA NÁZORY

Mgr. Dagmar Svobodová

NA JEDEN PROBLÉM OČIMA UČITELE A ŽÁKA

Také naše Sloupečky jsou tentokrát o politice. Ať se nám to totiž líbí nebo ne, politika nějakým způsobem zasahuje do života každého z nás, i kdybychom stokrát celému světu tvrdili pravý opak.

Pro Terku jsou to poslední Sloupečky v její puclíkovské redakční kariéře, a tak bychom jí na tomto místě měli určitě moc poděkovat, s jakou elegancí a nadhledem se dokázala s jednotlivými tématy, která jsme kdy v minulosti propírali, vypořádat...

TERKA

Politika. Nejsem si jistá, jestli zrovna tohle téma stojí za dlouhé rozepisování. Ale když jinak nedáte... ☺

Nejprve začnu naší školní politikou, protože máme již druhým rokem žákovský parlament. Já sama jsem letos jeho členkou. Co mě na parlamentu vadí, je, že i když se už minulý rok řešilo téma šatní skříňky a několikrát se o něm mluvilo, tak i tento rok jsou zase všichni deváťáci v šatně v jedné řadě, což jsme samozřejmě nechtěli. Proto se mi někdy zdá, že se nějaký problém, který my žáci nemůžeme ovlivnit, vůbec neřeší. Ale pokud děláme něco špatně my, tak se to musí vyřešit okamžitě...

Na politice se mně osobně nejvíce líbí volby. Nemůžu se dočkat, až taky budu moci sama chodit k volbám. Budu si určitě připadat hrozně důležité, nakráčím do volební místnosti, tajemně

zmizím za plentou a s úsměvem vhodím lístek do urny ☺. A pak už budu jen doufat, že tenhle můj akt dospělosti bude třeba něco znamenat.

Samozřejmě se předtím budu snažit pečlivě zvážit, na konto které ze stran můj hlas dolétne. A to bude asi o trochu těžší než to frajeření ve volební místnosti. Přijde mi totiž, že všichni politici jsou úplně stejní. Pořád mluví, mluví, mluví a mluví a nakonec vlastně vůbec nic neřeknou. A kdo vlastně ví, co se doopravdy skrývá za zářivými úsměvy a údernými hesly, které začínají útočit na naše smysly ze všech koutů s každou novou volební kampaní.

Všechny ty politické promluvy a debaty nikdy neřeknou nic jasného, všechno je zahaleno do příjemného diplomatického obalu a každé prohlášení nakonec vypadá jako optimistické a motivující do budoucnosti.

A možná je to jedna z normálních lidských vlastností. Sami se někdy cítíme nejistí ohledně naší budoucnosti a ti nasmívající se pánové a dámy nás sladkým hlasem ujišťují o tom, že všechno je v pořádku a že všechno se vyvíjí tím úplně nejlepším směrem, a jestli je někde problém, tak ten oni se svým profesionálním a spolehlivým týmem rychle a efektivně vyřeší.

Tak proč jim nevěřit ☺

DARKA

Politika... Téma, které kdybych byla na redakční radě ve chvíli, kdy se o něm debatovalo, by do sloupečků asi neprošlo (tedy pokud by mi někteří kolegové „politicky“ nevysvětlili jeho nutnost - což by ale asi vysvětlili ☺).

V loňském roce jsem si jako ještě netřídní učitelka všimla praktické (i když dopředu teoreticky ohlášené) existence školního parlamentu až v době, kdy se mě děti ptaly na mé názory ohledně některých témat, která se tam řešila. Proto s povděkem kvituji, že letos, ač již třídní učitelkou jsem, a tak nám na třídnických hodinách náš zástupce referuje o průběhu každé parlamentní schůzky, si netřídní učitelé mohou o činnosti parlamentu přečíst na webových stránkách školy. Samotnou činnost tohoto orgánu zde hodnotit nemohu – neúčastním se ani jako učitel, ani jako žák a nutno konstatovat, že je to pro obě strany dobře ☺. Jsem prostě politicky nepoužitelná ☺.

Politikem - jakýmkoli, ať už obecním, či s celostátní působností - bych totiž asi nemohla být. Uvedu zde krátce patero důvodů ☺:

1. Nespravedlnost mě často rozpaluje doběla a pak nevidím a neslyším a politická korektnost či diplomacie se pro mě ve vteřině stávají neznámými slovy ☺.
2. Mám pocit, že by se mělo všem měřit stejným metrem, ale bohužel to tak často není.
3. Jakmile u mě nastoupí „princip“, platí bod číslo 1 ☺.
4. Vadila by mi veřejná publicita (i když mi to v nedávné debatě někteří deváťáci nechtěli věřit, vid', Dvoři ☺). Ono upřímně - někdy stačí být učitelkou na malém městě a máte raz dva tzv. „profláknutý ksicht“, natož být politikem!
5. Asi bych byla stejně brzy zbavená jakékoliv funkce, protože při pohledu na některé nenávislné komentáře na sociálních sítích či v titulcích bulvárního tisku by opět začal platit bod č. 1 a pochybuji, že by mi pak kdokoliv nosil buchty do Světlé nad Sázavou (naši deváťáci už po besedě vědí, že je tam jediná ženská věznice u nás).

Takže pokud budu vybírat mezi učitelkou a političkou, volím jasně svoji profesi! I když na konci roku dostanu asi jenom kytky a ne „šest lahví vína se sedmi“ jako jeden náš nejmenovaný politik ☺.

PS: Terko, to nadšení z voleb bude asi bohužel opravu jenom při těch tvých prvních ☺...

ŽÁKOVSKÝ PARLAMENT 1. ZŠ NOVÉ MĚSTO NA MORAVĚ

Zahájil svoji činnost ve školním roce 2014-2015. Jeho členy jsou zástupci jednotlivých tříd 5.-9. ročníku a zástupci z řad učitelů, občas mohou být zváni i zástupci z řad rodičů. Práce parlamentu je založena na vzájemné spolupráci s vedením školy.

Cíle parlamentu

- předávání informací mezi třídami a vedením školy (připomínky a náměty ze tříd, dění ve škole...)
- komunikace s vedením školy a s učiteli
- realizace vlastních projektů
- interní zlepšení dovedností členů parlamentu (konstruktivní diskuse, aktivní naslouchání, dělení úkolů, prezentační dovednosti...)

NAŠE BROUČKOVÉ

Mgr. Jitka Matoušková

ÚSPĚCHY NAŠICH ŽÁKŮ
VE VÝTVARNÉ SOUTĚŽI

VÍTĚZSTVÍ

Jimramovská základní škola vyhlásila výtvarnou soutěž Karafiátovi Broučci, která se konala při příležitosti oslav 170. výročí narození spisovatele Jana Karafiáta...

Kniha Broučci patří ke známé dětské literatuře a byla dvakrát velmi úspěšně zfilmována v loutkové podobě. Nechali jsme se v hodinách výtvarné výchovy příběhy Broučků inspirovat a poradili se, jak námět soutěže výtvarně zpracujeme.

Žáci šestých tříd se rozhodli, že nakreslí ilustrace, a žáci 9.A pod vedením Matěje Škorpíka prý rovnou chaloupku postaví ☺. Práce trvaly téměř měsíc, ale dílo se podařilo, posuďte sami na obrázku. Chaloupka je nyní vystavena v Jimramovské výstavní síni a stane se jejím trvalým exponátem.

Zde jsou celkové výsledky soutěže:

KATEGORIE ZÁKLADNÍ ŠKOLY – 1. STUPEŇ, JEDNOTLIVCI

1. místo

Denisa Vodičková, 5.B,
ZŠ Nové Město na Moravě,
Vratislavovo náměstí 124

KATEGORIE ZÁKLADNÍ ŠKOLY – 2. STUPEŇ, SPOLEČNÉ PRÁCE

1. místo – **Matěj Škorpík a Jiří Kovařík + kolektiv žáků 9.A**, ZŠ Nové Město na Moravě,
Vratislavovo náměstí 124

2. místo – **kolektiv 6. tříd** – ZŠ Nové Město na Moravě, Vratislavovo náměstí 124

VYZVÍDALI

TENTOKRÁT PANÍ UKLÍZEČKA

JSME

**ILONA
KAŠTÁNKOVÁ**

- již jedenáct let se stará o pořádek a úklid v naší škole
- pochází z velké rodiny, má třináct sourozenců
- je pečlivá a pracovitá, uklízet umí opravdu dobře
- její původní profese je kuchařka - servírka
- o současné mladé generaci si nedělá přehnané iluze, děti ve škole ji v tom často svým chováním utvrzují
- ráda chodí do přírody a procházky jí zpřijemňuje její pes Bony, který už není ani moc domácím mazlíčkem, ale spíš opravdovým členem rodiny
- většinu volného času věnuje své malé vnučce
- mezi její záliby patří jízda na kole, potkat ji ale můžete i u rybníka s rybářským prutem v ruce
- nerada žehlí, této práci se ale v domácnosti nelze vyhnout
- rozzlobit ji dokáže zbytečná práce - když někde uklidí a za chvíli je tam stejný nepořádek jako před úklidem
- na lidech jí vadí, když jsou falešní, neupřímní a mstiví
- ruční práce nepatří mezi její oblíbené činnosti
- jako ideální jí připadá dovolená, ve které nechybí sluníčko, teplá voda a čistá příroda
- ráda nosí pohodlné sportovní oblečení, ve kterém se cítí dobře

• nejoblíbenější:

film	Pelíšky
	Slavnosti sněženek
skupina	Lucie
zpěvák	Petr Kolář
kniha	Babička
jídlo	všechno kromě dršťkové polévky a mořských plodů
barva	modrá

Studijní obor „uklízečka“ nikde neexistuje. Jak jste se dostala k tomuto povolání a jak dlouho už u nás pracujete?

Paní Smejkalová, která tehdy ve škole uklízela, za mnou přišla, že potřebují náhradu za nemocnou uklízečku, a zeptala se mě, jestli bych za ni nechtěla zaskočit, a pak jsem tady zůstala až doteď. Je to už jedenáct let, co ve škole pracuji...

Jaká je ale vaše skutečná profese ?

Na střední škole ve Velkém Meziříčí jsem vystudovala obor kuchařka - servírka.

Co jste dělala předtím, než jste přišla k nám do školy?

Dělala jsem servírku v hotelu Bílý lev ve Žďáře nad Sázavou, který je dnes již zbouraný,

a poté jsem pracovala jako dělnice v Pekařství Pudil Řečice. To byly mé jediné dva pracovní poměry před uklízením ve škole.

Lákalo by vás něco jiného, co byste v životě ráda dělala, ale z mnoha různých důvodů to třeba nejde?

Určitě existuje mnoho lepších profesí než uklízení, které bych ráda dělala, ale mě baví i toto, a tak se držím této práce.

Když jste byla ještě úplně malá holčička, čeho jste se bála?

Asi jako každé druhé dítě jsem se vždy bála čertů a bubáků. Ale strach, který asi jen tak nikdo nemá, byl z různých obrovských traktorů a jiných strojů ☺.

Jaké jste měla dětství, kde jste vyrůstala?

Vyrůstala jsem v malé vesnici Řečice u Nového Města na Moravě a měla jsem krásné dětství ve velké rodině se třinácti sourozenci ☺.

Jaká byla vaše školní léta? Měla jste školu ráda?

Na základní škole v Řečici jsme měli skvělého pana ředi-

tele Šanovce a „soudružku“ Šanovcovou a ti mi školu dělali opravdu zábavnou, takže mi protivná rozhodně nebyla. Na ostatních školách už to sice takové nebylo, ale ani tak mi škola nijak nevadila.

Které předměty vás ve škole bavily a které naopak?

Nejvíce mě bavily výchovy, jako je tělocvik a hudebka, ale naopak mě nebavil český ja-

zyk, matematika a takové ty předměty, na které se musíte učit ☺.

Vyvedla jste někdy na základce nějaký průšvih, na který si stále vzpomínáte?

Myslím si, že naše generace byla natolik slušná, že by si žádné průšvihy nedovolila. Ale určitě jsem nějaký ten průšvih provedla, jen asi nebyl tak hrozný, takže si na něj nevzpomínám.

Utkvěla vám v paměti nějaká hračka z vašeho dětství? Vyba víte si ještě, kde skončila?

Jedinou hračku, kterou jsme jako malí měli, byl houpací kohout, kterého jsme si půjčovali od dědečka. Tato hračka pravděpodobně skončila někde doma na půdě.

Co děláte jako uklízečka vyloženě nerada?

Uklízet šatnu, to je pro mě vysloveně za trest. Někdy si říkám, jestli spíš nejsem v chlívkou pro prasátka ☺.

Co byste chtěla, aby se v naší škole změnilo nebo vybudovalo? Co nám podle vás hodně chybí?

Myslím si, že se nemusí nic měnit, ale výtah pro uklízečky by byl super ☺.

Doba se rychle mění. V čem si myslíte, že jsou dnešní žáci lepší než ti, kteří seděli v lavicích ve vašich školních letech?

V ničem. Myslím si, že my jsme byli o hodně lepší, k učitelům si nikdo nic nedovolil, protože by dostal pár facek.

A rozhodně jsme po sobě ne-
nechávali takový nepořádek
jako dnešní generace.

**Možná všichni očekávají, že se
vás zeptáme, která třída je
podle vás na úklid nejhorší.
Naše otázka je ale přesně opač-
ná - ve které třídě jsou podle
vás žáci, kteří po sobě umí
uklidit?**

Na 1. patře, kde uklízím, je asi
nejlepší 6.C a 7.C, ti si po sobě
skutečně umí uklidit, ale nao-
pak třída 9.B a 6.A, to je
opravdu hrůza! Občas si říkám,
kde se ten nepořádek bere.
Zajímalo by mě, kdybychom
jím tam týden přestaly uklízet,
jestli by je to donutilo ty od-
padky házet do koše, nebo
jestli by se v tom raději utopili.

**Měla byste nějaký nápad nebo
návrh, co by vám ve vaší ne-
lehké práci mohlo pomoci?**

Nějaký robot na čištění oken,
to by se opravdu hodilo. Vždy
když umyju okno a vrátím se
po hodině zpátky, tak na něm
jsou ty obtisknuté ruce znovu.

**Jak se díváte na povolání učite-
lů, měnila byste s nimi?**

Ne, v žádném případě! Já bych
ty děti nemohla ani vystát.
Stačí mi je potkávat na chod-
bách.

**Jak vypadá váš úplně běžný
pracovní den?**

Úplně stejně jako o víkendu.
Brzké vstávání, vyvenčení psů
a pak jen obrovský úklid - ať
už je to ve škole nebo doma.
Potom jsem ráda, když lehnu
do postele a můžu spát.

**Víme, že máte psa. Povíte nám
o něm něco?**

Je to kříženec čivavy s je-
zevčíkem a máme ho šest let.
Byl to nevhodný dárek pod
stromček, abych věnovala
větší pozornost psovi než dě-
tem ☺. Teď bych ho za nic
jiného nevyměnila, Bony je
nejlepší přítel.

**Splnila jste si v životě nějaký
sen? Třeba sen dívčí nebo ně-
jaký už z dospělého věku?**

Ano, tím splněným snem je
moje rodina...

Jaký máte vztah k přírodě?

Mám velice kladný vztah k
přírodě, rozumíme si spolu
opravdu dobře. Je to jediné

místo, kde se dá dobře relaxovat.

Máte ještě nějaký nesplněný sen? Pokud není tajný, tak jaký?

Mám, ale je tajný, protože kdybych vám ho pověděla, tak by se nesplnil ☺.

Co dělá Ilona Kaštánková , když zrovna neběhá po škole a neuklízí svinčík po dětech? Jak trávíte chvíle volna?

Každou volnou chvíli se snažím trávit se svojí malou vnučkou, protože na ni nemám moc času.

Máte nějakého koníčka? Jak vůbec relaxujete a nabíráte síly?

Kvůli pracovní době a vnučce mi na moje koníčky nezbyvá vůbec žádný čas. Ale jak už

jsem předtím zmínila, nejlépe se relaxuje v přírodě.

Ovládáte nějaké ruční práce, nebo je nemáte ráda?

Já a ruční práce nejsme moc velcí přátelé. Na toto jsem vážně antitalent. To si radši do ruky vezmu koště a hadr a vytřu podlahu ☺.

Ptáme se téměř všech a vás se zeptáme také - jaká jste kuchařka, zda vás vaření baví, co ráda nebo nerada vaříte...

To je otázka spíš pro moji rodinu, to byste se měli zeptat jich, jestli jsem dobrá kuchařka. Ale vypadají zdravě a vždy všechno sní, tak asi jsem ☺.

Je nějaké jídlo, které byste nedokázala sníst?

Rozhodně bych nesnědla dršťkovou polévku nebo nevykostěného králíka, protože v

něm vidím našeho pejska a do pusy bych to rozhodně nestrčila. A taky bych už nikdy neochutnala mořské plody, protože když jsem si je dala naposledy, tak jsem se málem pozvracela ☺.

Jak si rozumíte s moderními technologiemi, jako jsou počítače, chytré telefony a podobná zařízení?

Vždy se s nimi nějak skamarádím. Někdy si myslím, že bez nich by některé věci nešly.

Kdybyste si musela vybrat nějakou pohádkovou postavu, do které byste se měla převtělit, která by to byla?

Asi Arabela s kouzelným prstenem. Dokázete si představit, jaké by to bylo, kdybyste mohli mít, cokoliv byste chtěli?

Jaká se vám líbí hudba? Máte oblíbeného zpěváka nebo skupinu?

Asi starší popová muzika. Velice ráda poslouchám skupinu Lucie a nebo také zpěváka Petra Koláře. Mají krásné písničky, vždy si na ně ráda zatančuji.

Který film jste viděla nejvíkrát v životě?

Film, který mám opravdu ráda, jsou Pelíšky. Vždy mi vykouzlí úsměv na tváři.

Na co se ráda díváte? Máte třeba nějaký oblíbený televizní pořad nebo seriál?

Nesnáším telenovely, jako je Ulice nebo Ordinace v růžové zahradě. Opravdu nechápu, jak se na to někdo může dívat. Ráda se kouknu na pořad Prostřeno nebo na nějakou starší pohádku nebo film.

Které roční období máte nejraději?

Na každém je něco dobrého. Na jaře všechno kvete, v létě zase krásně svítí sluníčko a můžete se koupat, na podzim je všechno krásně barevné a v zimě se dá lyžovat.

Kdyby existovalo cestování časem, do jakého období byste se ráda podívala?

Asi do mého dětství, to byla nejlepší léta mého života.

Dokážete nic nedělat a jen tak si zalenošit?

Ano, umím to. Když zrovna nemusím být v práci, tak to ráda udělám ☺.

Co považujete ve svém životě za největší úspěch?

Že jsem se dožila svého věku.

Kdybyste vyhrála deset milionů, co byste s nimi udělala? Dokážete si představit, jak by se tou výhrou změnil váš život?

Asi bych si postavila malý dům na samotě u lesa, kde by mě nikdo neotravoval ☺. Přestala bych pracovat a užívala si své vnučky a koníčky. Dále bych asi něco darovala na charitu.

Každému při rozhovoru půjčím na chvíli kouzelnou hůlku. Co bude jinak, až nám hůlku vrátíte?

Všechny děti ve škole by si po sobě začaly krásně uklízet a byly by naprosto vzorné. Dále by byli všichni zdraví a po celém světě by byl mír...

*Rozhovor připravil
Zdeněk Havlík*

DOPRAVNÍ SOUTĚŽ

Mgr. Markéta Součková

I v letošním školním roce jsme se zúčastnili dopravní soutěže. Družstvo musí být složeno ze dvou děvčat a dvou chlapců...

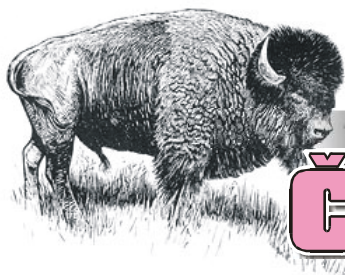
Za naši školu soutěžili Natálie Heralová (4.A), Anna Součková (4.B), Václav Horňas (4.B) a Vojtěch Pejchal (4.A). V této soutěži nestačí pouze umět jezdit na kole, musíte prokázat i vědomosti ve zdravotově a pravidlech silničního provozu.

Nejobtížnější částí je jízda zručnosti, kterou v krajském kole podstupují soutěžící s batohem na zádech a se zátěží. Čtvrtou, poslední disciplínou - pro nás nejoblíbenější - je jízda po dopravním hřišti podle pra-

videl s projížděním stanovišť v daném pořadí. Skvělým výsledkem je to, že se naše družstvo probojovalo až do kraj-

ského kola. Zde reprezentovalo naši školu v soutěži Cyklista Vysočiny. Gratulujeme!!!

7. TŘÍDY OPĚT
NA TÁBOŘE V ZUBŘÍ

POKLAD

ČERNÉHO ZUBRA

Žáci 7. tříd naší školy se ve dnech 23.-24. května 2016 vypravili do rekreačního zařízení v Zubří. Čekala na ně akce s názvem O POKLAD ČERNÉHO ZUBRA. V rámci preventivního protidrogového programu se jim učitelé každoročně snaží ukázat, jak zajímavě lze trávit volný čas a jak důležité je naučit se komunikovat a spolupracovat mezi sebou. Tento program, podporovaný Ministerstvem školství, mládeže a tělovýchovy ČR, byl součástí projektu JAK NAJÍT SPRÁVNOU CESTU ŽIVOTEM, který je zaměřen na prevenci rizikového chování.

PRVNÍ DEN...

23. května 2016 jsme v 7.30 ráno nedočkavě čekali před školou, protože všechny sedmé třídy šly, jak už to každoročně bývá, na dvoudenní pobyt v Zubří na akci *O poklad Černého zuba*. Program začal už cestou pěšky do Zubří, při které byla velká legrace.

Když jsme přišli do tábora, rozdělili jsme si chatky a šli se ubytovat a připravovat na nástup. Přípravy byly v každém týmu různé. Někde si jen přeríkávali pokřik, jiní si barvili vlasy... Po velkých přípravách byl nástup, kde jsme se dozvěděli důležité informace a hlavně začalo představování týmů.

Pink fluffy unicorns, Anonymové, Fanatici, Unicorns, Kravaťáci a Třeba – tohle byly

naše týmy a každý z nich měl něco, aby se odlišil. Už i jména byla dost originální. Někteří měli trička, jiní vlajky... - bylo toho spoustu. Taký každý tým dostal svou paní učitelku, která nám dávala slova do věty, kterou jsme měli sestavovat.

Celé dopoledne jsme soutěžili u různých stanovišť. Pak nás čekal výtečný oběd. Po obědě jsme měli nějakou dobu volno a pak jsme vyrazili plnit další úkoly na stanovištích. Jedno ze stanovišť byla také příprava večerního programu.

Paní učitelka Havlíčková radila každému týmu, aby byl co nejoriginálnější a aby se naše nápady neopakovaly. To ale mělo nastat až večer... V čase, kdy končil odpolední program

a hodnotily se naše výkony, si každý tým ještě chystal večerní vystoupení. Následovala večeře a vyhodnocení celého dne.

Všichni jsme se báli, že budeme mít podobné nápady jako ostatní, ale to jsme se naštěstí mylili. Jeden tým nás učil tančit Macarenu, taky se hrálo divadlo, poznávaly se písničky z pohádek... Samozřejmě se přidaly i paní učitelky a to i při diskotéce, která byla proložená právě večerním programem.

Pak už následovala jen večerní hygiena a šlo se spát. Všichni byli dost unavení, takže v tábořišti bylo brzo ticho...

Eva Mošnerová, 7.B

DRUHÝ DEN...

Druhý den bylo kolem chatek živo už okolo sedmé... Čekala nás ranní hygiena a snídaně a pak jsme měli sraz na schodech před jídelnou, kde jsme se dozvěděli, co nás dnes čeká. Po krátké informativní schůzce

jsem se měli sportovně obléct a sejít se se svým týmem.

Byly před námi další soutěže, při kterých jsme se snažili, abychom byli co nejlepší a dostali oranžové knoflíky, za které jsme si později mohli

vyměnit slova. Po splnění všech úkolů jsme měli další schůzku a po ní už následoval oběd. Měli jsme sekanou (což nemusí mít každý rád), a proto pro nás byl po obědě otevřený bufet, kde jsme se mohli dojíst

(sice nezdravě, ale to nikomu nevadilo ☺).

Po obědě jsme dostali zbytek tolik potřebných slov k vyluštění tajné zprávy Černého zubra. Měli jsme chvíli na dolepení posledních slov. Šlo hlavně o přesnost a o rychlost odevzdání zprávy. Když jsme všichni odevzdali vyluštěnou zprávu, bylo nám sděleno, kdy a kolikrát budeme vyrážet hledat poklad Černého zubra.

U každé paní učitelky jsme měli splnit jeden ze zadaných úkolů, a pokud jsme úkol splnili, paní učitelky nám daly indicii, kam máme jít dále. Takhle jsme pokračovali až k poslední indicii, která nás měla přivést k pokladu. Ten byl schovaný pod kovovou lodkou. Každý tým si z něho mohl vzít jednu věc, která se mu líbila nejvíce.

Když byl poklad nalezen, šli jsme si svléci postele, sbalit se a připravit se na cestu domů. Zavazadla jsme si dali do auta a sami mohli vyrazit na dlouhou cestu ze Zubří.

Když jsme došli ke škole, byli jsme všichni unavení, zpocení, ale šťastní. Tento pobyt se nám moc líbil a opravdu jsme si ho užili...

Leona Librová, 7.C

NA SLOVÍČKO...

S TOMÁŠEM CHUDOBOU

Tomáš Chudoba je žákem 9.C a už dlouho si přeje být v našem Puclíku. Jeho největším snem je dostat se na titulní stránku ☺. V redakci jsme se rozhodli, že mu jeho sen ještě před ukončením základky částečně splníme a zeptáme se ho na pár otázek - a to i přesto, že nemá žádné speciální dovednosti ☺...

Protože letos končíš základní školu, zajímá nás, kam se vydáváš dál a jak se těšíš?

Dostal jsem se na žďárské gymnázium a vybral jsem si ho, protože si myslím, že je to nejlepší škola široko daleko. To říká i táta. A samozřejmě že se těším – mají tam bufet, tak co bych se netěšil ☺.

Co se ti líbí na naší škole?

Občas byl dobrý oběd. Samozřejmě jsem navázal nějaké ty kontakty s lidmi, ale nevím,

zda mi všechny vydrží. U jednoho obzvlášť doufám, že ano.

Co máš rád, co děláš ve volném čase?

Tak ve volném čase kouknu občas na YouTube – sleduji i zahraniční, ale samozřejmě i tu naši scénu. V hudbě nemám žádný oblíbený styl, většinou poslouchám písničky, co najdu a líbí se mi. Nejvíce mám rád od Heleny Vrtichové Džínsy. Pokud neznáte, doporučuji – ty taneční kreace, co tam válí,

jsou super. Z té české diskografie je to také Václav Neckář – já jinak moc moderní muziku neposlouchám.

Co ty a sport?

To se ptáte vy mě? Já, který pomalu ani neví, že hrajeme hokej ☺... Jako já jsem sportovec sám, ale jinak nic nesleduji. Snažím se běhat, cvičit, abych nedopadl jako takový ten malý buřtík.

Jídlo?

Jídlo mám moc rád, sním v podstatě všechno. Nemusí to být dobré, stačí, když mám hlad. Nejoblíbenější jídlo bude asi kebab v tortille, potom mám hodně rád větrníky z cukrárny.

Jaké máš koníčky?

Hodně času trávím u počítače, protože jsem pracovně velmi vyčerpaný člověk ☺. Pořád dělám něco ve Wordu, takové ty složité věci, webové stránky, to je u mě na denním pořádku (*jeho výsledky na to ale rozhodně nevypadají – poznámka redakce ☺*). Občas si i zahraji nějakou tu počítačovou hru.

Tvoje nejoblíbenější domácí práce?

Určitě hraní na počítači a oběd! Například si pamatuji, jak jsme s mým kamarádem,

který měl přinést sójové maso, ve školní kuchyňce vařili a nějak jsme to neuvařili, takže se to nedalo jíst ☺. Bylo to hnusný, ale kaiserka, kterou jsme k tomu koupili, byla dobrá. Čas od času, když už je fakt nouze a mám hlad, vařím i

doma. Zvládám třeba špagety a další těstoviny. Muž domácnosti, to víte ☺!

Co třeba móda? Kde nejraději nakupuješ?

Tak nejraději nakupuji v CZC, tam nakupuji hodně. Pak také

na Alze. Ale když už říkáte oblečení, tak si občas někam zajdu. K vietnamským občanům si třeba chodím pro trenky. Ale ponožky mají taky fajnové ☺...

Rozhovor připravily Nina Křížová, Beata Dudová a Michaela Herálová, 9.C

VÝPRAVA ČTVRTÁKŮ KE STUDÁNKÁM

Mgr. Pavlína Poláčková

Vratislávka a Pernovka, studánky, o které již řadu let pečujeme, byly cílem vycházky žáků čtvrtého ročníku. V úterý 24. května 2016 se k nim vypravili vyzbrojeni teploměrem a přístrojem na měření pH (kyselosti) vody.

Žádná ze studánek neutrpěla po letošní mírné zimě újmu, takže žáci pouze změřili a zaznamenali výše uvedené hodnoty, které se sice mírně lišily oproti hodnotám, které jsou uvedené na informační tabuli u studánek, ale na druhou stranu nebyly nijak diametrálně odlišné.

Další vycházka ke studánkám bude v podzimním měsících nového školního roku, ale pokud vyrazíte do Ochozy soukromě, určitě „naše“ studánky navštívte, posaďte se u nich na lavičku a jen tak v klidu odpočívajte...

SLOVO ZÁVĚREM

Čtyři roky na druhém stupni uběhly jako voda a už je tady konec deváté třídy. A když tak teď vzpomínám, říkám si, že jsem udělala opravdu dobře, když jsem si při hlášení školního rozhlasu, které lákalo nové žáky do Ekotýmu, řekla, že bych to mohla zkusit...

Za ty roky jsem toho v Ekotýmu zažila spoustu. Ať už to byly výpravy do lesa a k tůním, různé výlety, pečení dortu, Den Země nebo i sbírání odpadků, vždycky to byla sranda. Díky Ekotýmu jsem poznala spoustu nových lidí, za což jsem moc ráda. Jsou to super kamarádi,

a kdyby nebylo našich pondělních ekotýmáckých schůzek, asi bych se s nimi normálně neskamarádila.

Ale nejvíce jsem ráda za to, že jsem mohla poznat paní učitelku Janíčkovou i mimo hodiny přírodopisu, které jsou opravdu zábavné, ale srandě s paní učitelkou v

Ekotýmu nesahají ani po paty. Děkuji Vám, že jste mně i ostatním ty čtyři roky zpestřila tak hezkými akcemi, dobrotami a hlavně dobrou náladou, která z Vás vždy srší...

Kristýna Benešová, 9.C

Milí kamarádi,

v letošním školním roce jsme se staly novými členkami našeho školního Ekotýmu. Máme rády přírodu a chtěly jsme pro ni něco udělat. Spolu s ostatními členy jsme třídili odpad, chodili do lesa, čistili studánku, v zimě krmili zvířátka a na jaře sbírali odpadky v přírodě.

Také jsme si povídali o zdravé stravě, a dokonce jsme si některé zdravé pokrmy i připravili a ochutnali. To byla dobrotka! Obě jsme poznaly nové kamarády a zažily s nimi hodně legrace. Moc se nám tu líbí a chceme i vás pozvat mezi nás.

Kdo má rád přírodu, legraci a super akce, přijďte. Budeme se těšit....

Leontýna Oravcová a Michaela Pinterová, žákyně 5. třídy

PŘEDPRÁZDNINOVÁ ZOOANKETA

1. Která je vaše nejoblíbenější ZOO?

2. Plánujete o prázdninách nějakou navštívit?

3. Jaké je vaše nejoblíbenější zvíře v ZOO?

Martin Kršek, 5.A

1. V Praze.
2. Asi ano.
3. Lvíčátka ☺.

Klára Svobodová, 5.B

1. Jihlava.
2. Jo.
3. Asi lev.

Eliška Kostecká, 6.A

1. Já nevím, *(přemýšlí)* asi Jihlava, Praha je moc velká ☺.
2. Asi jo.
3. Já nevím, *(opět přemýšlí)* asi lední medvěd.

Nikola Pavlínková, 9.B

1. Havlíčkův Brod.
2. Nevím, asi ano.
3. Opičky.

Veronika Košíková, 6.C

1. Dvůr Králové.
2. Nevím.
3. *(chvilí se přemýšlí)* Tak třeba žirafa ☺.

Mgr. Pavlína Poláčková

1. Moc ráda se vracím do pražské zoologické zahrady, je to sice už babička, letos oslavuje 85 let od svého založení, ale i ve svém pokročilém věku je stále „vitální“. Prochází neustálým vývojem a modernizací, jde s dobou, takže tam pokaždé objevím něco nového, zajímavého, poučného. Je tam řada nádherných zákoutí, kde se dají strávit báječné chvíle klidu a pohody – člověk tam může nejen pozorovat různé druhy zvířat, (představte si, že její rozloha je 58 hektarů a našli bychom zde přes 4 000 zvířat), ale také poklidně o čemkoliv rozjít...

2. Ráda bych po dlouhé době opět zavítala do jihlavské ZOO, je to dáma v nejlepších letech – příští rok oslaví šedesátiny a na odpočinek se rozhodně nechystá. V posledních letech tam vznikla řada expozic v rámci projektu „Zoo pěti kontinentů“.

Pravda, rozlohou ani počtem žijících zvířat se s tou pražskou nedá srovnat (na devíti hektarech tu žije „pouze“ 700 zvířat), ale i tak si myslím, že za návštěvu určitě stojí. Ročně ji navštíví téměř 250 tisíc návštěvníků, takže doufám, že letos budu jedním z nich...

3. Je nejen těžké, ale vůči ostatním zvířatům také tak trochu nespravedlivé vybrat jedno konkrétní zvíře, protože každé má něco do sebe. Ale ráda se kochám pohledem na barevné papoušky a poměrně dlouhou dobu vždy setrávám u výběhu se slony a žirafami.

Mgr. Erika Oravcová

1. Praha.
2. Někam do Olomouce.
3. Žirafa.

*Anketu připravily
Veronika Jamborová, 6.C
a Simona Temperová, 6.C*

Poznámka:

Žákyně 9.B třídy mi neustále rozšiřuje obzory ☺. Například jsem do dnešní doby netušila, ač vyučuji přírodopis, že v Havlíčkově Brodě je ZOO ☺.

Mgr. Martina Janíčková

OKÉNKO DO PŘÍRODY

Za krále zvířat bývá považován sice lev, ale v ptačí říši mu jednoznačně šlape na paty orel. Vždyť si představte rozpětí křídel dva metry do šířky! A ten obrovský zobák! To je aspoň majestátní tvor. A tak chcete-li se dozvědět o tomto krásném zvířeti něco víc, čtěte dál...

Orel skalní

- Hned po orlovi mořském je to náš největší dravec. Najdeme ho v Severní Americe, Evropě, Asii a severní Africe.
- Váží kolem 3 až 4,5 kg a rozpětí křídel má 195 až 220 cm. Má velké silné spáry a silný zobák.
- Zbarvení se liší podle poddruhu orla, ale pohybuje se v rozmezí od černohnědé po tmavě hnědé zbarvení. Samice je podstatně větší než samec.
- Žije v hornatých oblastech, polopouštích, loukách nebo polích. Patří k agresivnějším druhům.
- Při lovu využívá hlavně svůj skvělý zrak. Vznáší se ve velké výšce a hledá potravu v terénu pod sebou. V průměru létá rychlostí 50 km/h, ale při letu střemhlav může vyvinout rychlost i 300 kilometrů v hodině.
- Nejčastěji se jeho kořistí stávají svišti, zajáci, myši, lasice, lišky, ale také mladí jeleni nebo drobní ptáci.

- Hnízdí na stromech nebo skalách, kde si buduje mohutná hnízda a tam se také každoročně vrací. Hnízdo je asi 2 m široké a zhruba metr vysoké. Staví ho z větví a vystýlá je trávou a rostlinami. Hnízdí od června do září.
- Samice klade 2 vejce, ze kterých se líhnou bílá mláďata, která se časem přebarví. Většinou se dospělosti dožije jen nejsilnější. V přírodě se může dožít až 26 let.
- V ČR orel nemá přirozené nepřátele. Jediným nepřítelem je člověk!!!

Zdroje: www.wikipedia.cz,
www.stanicepavlov.eu

Připravila Lucie Hlaváčová, 8.C

EKOLOGICKÝ INSPEKTOR

Vydali jsme se obhlédnout čistotu prvního patra a ani tentokrát nebylo úplně čisto, což není vůbec žádné překvapení. Trochu jsme se pozastavili ve třídě 8.C.

Žáci měli koše vzorně vynesené, ale nemuseli se s nimi vůbec namáhat vůbec namáhat, protože jako odpadkové koše jim slouží lavice! Doufáme, že si v 8.C dají pozor a zbytky jídel si pod lavicí dál už nebudou skladovat.

Naše rada zní jasně - raději si udělejte menší procházku k odpadkovému koši, jinak zkažené jídlo nebude ve vaší třídě vonět zrovna příjemně...

Podle www.priroda.cz a www.ekolist.cz
připravila Světlana Dittrichová, 6.C
a Lucie Kulíšková, 6.A

- U Nového Bydžova byl nalezen otrávený kriticky ohrožený luňák červený. Byl otrávený karbofuranem.

Luňák červený sbírá mršiny. Nějaký hlupák nastražil otrávenou návnadu, protože sama tam určitě nedošla. Tento člověk nezabil jenom jednoho kriticky ohroženého ptáka, ale i celou jeho rodinu (samici s mláďaty). Je nepochopitelné, proč to ten člověk udělal. Karbofuran je zakázáno používat, prodávat, a dokonce i skladovat. Je vysoce toxický.

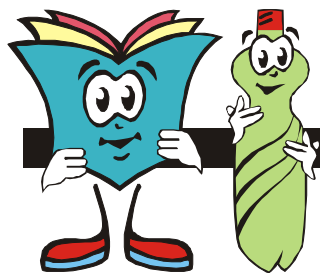
- Jazyk plejtváka obrovského váží více než dospělý slon. Jeho srdce je stejně velké jako malý automobil. Novorozené mládě váží tři tuny a přibírá 4 kg za hodinu, protože vypije 250 litrů mléka denně. Jeho tepny jsou tak široké, že by se jimi protáhl dospělý člověk. Za jeden den plejtvák bez problémů spořádá tři tuny potravy a pak vydrží nejíst i půl roku. Těchto tvorů už žije pouze 1500 na celé planetě.

- Polární medvědi mají ve skutečnosti větší problém s přehříváním než se zimou. I ve velmi chladném počasí se mohou při běhu lehce přehřát. Jejich kožovina izoluje tak dobře, že je problém ledního medvěda zachytit termovizí.

- Národní park České Švýcarsko se stal místem s největší populací sokola stěhovavého. Letos pracovníci parku zaznamenali 21 nových mláďat. Z deseti párů sokolů pohybujících se v Českém Švýcarsku letos úspěšně zahnízdilo sedm. Tento úspěch park přičítá i tomu, že byly včas uzavřeny lokality, kde ptáci hnízdili. I malé vyrušení od turistů by totiž mohlo znamenat fatální důsledky..

- Žirafy spí jen 20-30 minut denně a to ještě ve stoje a po kouscích během dne. Čistí si uši vlastním (až půlmetrovým) jazykem. Žirafí mládě po porodu spadne z výšky téměř dva metry - bez následků. I přes obří délku krku je žirafa příliš krátká na to, aby dosáhla hlavou na zem. Aby něco zvedla ze země, musí pokleknout a roztáhnout přední nohy.

Mgr. Pavlína
Poláčková

VÝSLEDKY LETOŠNÍHO SBĚRU

Závěrečná bilance letošních sběrových aktivit je výtečná – posuďte sami ☺ (údaje jsou v kg):

TŘÍDA	POMERANČ	CITRON	VÍČKA PET	BATERIE	HLINÍK	CD/DVD	PAPÍR
1.A	22,90	0,00	70,00	10,40	16,90	0,00	1 328,00
1.B	51,00	0,50	70,00	86,50	43,10	5,50	1 494,00
2.A	6,20	0,20	48,80	1,40	84,40	0,00	745,00
2.B	14,20	0,95	46,00	47,00	24,80	0,00	1 334,00
3.A	5,80	0,70	107,00	2,10	29,10	1,90	1 466,50
3.B	29,10	1,75	85,50	55,00	38,60	0,00	1 127,00
4.A	10,80	2,35	52,90	15,90	48,30	0,40	2 883,00
4.B	23,50	1,85	41,50	24,70	39,75	0,80	2 220,00
5.A	23,00	2,30	30,90	13,80	21,35	0,80	971,00
5.B	25,10	0,25	54,90	2,35	50,00	2,60	2 439,00
1. stupeň	211,60	10,85	607,50	259,15	396,30	12,00	16 007,50
6.A	8,90	3,70	21,90	12,90	32,80	0,00	1 993,00
6.B	2,35	0,05	8,60	3,90	14,10	0,00	1 149,00
6.C	16,20	1,45	54,40	24,80	42,80	0,00	3 631,00
7.A	2,20	0,10	2,70	0,00	16,60	0,00	1 896,00
7.B	0,70	0,10	0,10	0,00	6,70	0,00	2 017,00
7.C	0,65	0,18	0,20	1,20	2,70	0,00	570,00
8.A	0,00	0,00	5,30	43,00	7,00	0,00	874,00
8.B	9,30	0,10	6,20	0,00	11,70	0,00	1 148,00
8.C	4,40	0,40	8,60	10,70	3,90	0,00	341,00
9.A	1,70	0,20	0,00	0,00	3,60	0,00	331,00
9.B	8,20	0,50	4,30	0,00	20,50	0,00	895,50
9.C	7,50	0,00	7,00	6,50	9,00	1,10	1 260,00
2. stupeň	62,10	6,78	119,30	103,00	171,40	1,10	16 105,50
ředitelna	1,20	0,00	4,30	25,50	4,20	0,00	5 539,50
sborovna	3,35	0,00	2,00	0,20	4,70	0,00	380,00
družina	16,70	5,00	7,60	1,00	4,00	0,00	1 444,50
příznivci školy	0,00	0,00	0,00	0,00	0,40	0,00	171,00
jídlna	0,00	0,95	0,80	0,00	0,00	0,00	330,00
ZŠ Slavkovice	0,00	0,00	45,50	0,00	55,00	0,00	0,00
CELKEM	294,95	23,58	787,00	388,65	636,00	13,10	39 987,00

Nejlepší sběrači byli opět za svoji celoroční práci odměněni formou zájezdů. Žáci 1. stupně vyrazili do ekotechnického centra Alternátor v Třebíči

a poté absolvovali plavbu lodí po Dalešické přehradě.

Žáci druhého stupně si prošli dostihové závodiště Velké pardubické v Pardubicích a na-

vštívili muzeum i výrobní provoz v automobilce Škoda v Mladé Boleslavi.

MYSLÍME I NA DRUHÉ...

Ani v tomto roce jsme nezapomněli na charitu – přes 100 kg víček jsme věnovali tříapůlletému Vojtíškovi z Olší u Tišnova, který se narodil s cytomegalovirovou infekcí. Jedná se o onemocnění, které bohužel způsobuje vývojové vady. Vojtík trpí ve svém věku hypotonií (oslabenými svaly), nemluví, nechodí, pohybuje se válením sudů, maximálně si sedne na kolínka...

Pravidelným cvičením metodou MUDr. Václava Vojty dochází ke zlepšení pohybu. **Finance za víčka od PET lahví pomohou zaplatit speciální program v lázních Klimkovice.** Prognóza z úst lékařů sice není příliš optimistická, ale i minimální zlepšení jeho zdravotního stavu mu dává šanci na lepší život...

Nejen všem žákům, ale především jejich rodičům a prarodičům, pedagogům i ostatním příznivcům školy, kteří se v tomto školním roce na sběrových aktivitách podíleli, patří můj velký obdiv i dík a věřím, že nám zůstanou příznivě nakloněni také v tom příštím školním roce ☺...

Pomozte sbírat víčka z PET lahví

pro třiletého Vojtíška, který se narodil s cytomegalovirovou infekcí. Nechodí a nemluví.
Peníze za víčka budou použity na léčebný pobyt v lázních Klimkovice.
Sběrná místa nebo vyzvednutí nasbíraných víček lze domluvit na telefonu nebo mailu maminky Vojtíška - Jana Cimbáliková
tel: 723 815 651, mail: jana.cim@centrum.cz

Děkujeme

Víčka je možno odevzdat i v této prodejně

ELERT

Mars jako naše blízká planeta je často ve filmech i v knihách osidlován různými vetřelci, mimozemšťany a potvarami. Jak je to ale ve skutečnosti? My známe pravdu a jsme ochotni se o ni s vámi v dalším díle našeho seriálu podělit...

Obyvatelé Marsu toho mají hodně společného. Na Marsu je větší gravitace, řidší vzduch a den téměř stejně dlouhý jako na Zemi. To jsou věci, které

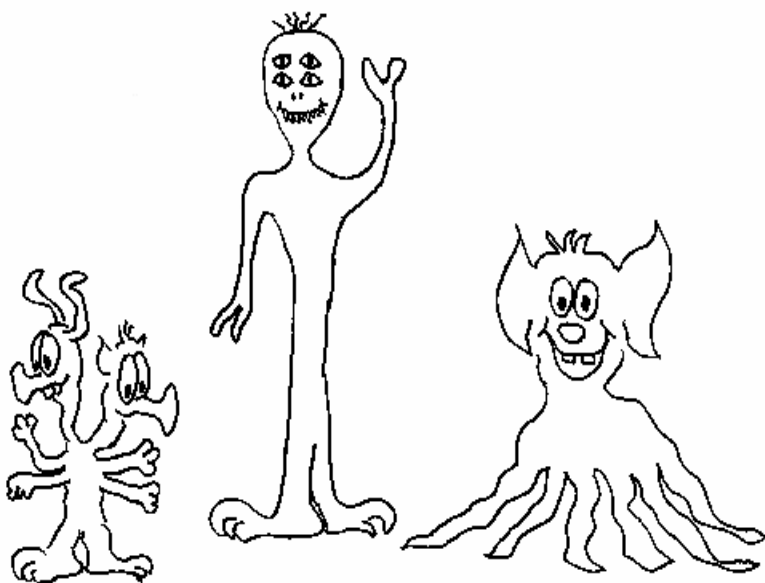
ovlivňují vzhled a vlastnosti Martanů. Jsou vysocí, mají velký hrudní koš a velká chodidla. Lehce připomínají obyvatele Země, jen mají odlišný

počet končetin, hlav či očí. Jsou - i přes svůj odpuzující zjev - velice přátelští a rádi se fotí. Vítejte v Bestiáři z Marsu ☺...

Hádavec nenechavý Čtyřbulvus dvouprstý Octopusovec ušatý

Na obrázku vidíte typické obyvatele z okolí nejvyšší hory i sopky v celé sluneční soustavě – Olympus Mons. Je zde i na Mars veliké teplo a noci jsou naopak velice chladné.

Vlevo vidíte **hádavce nenechavého**, uprostřed **čtyřbulvu-se dvouprstého** a vpravo je **octopusovec ušatý**. Podařilo se nám je vyfotit společně. Jen se pohádali, kdo z nich bude na snímku uprostřed ☺. Jsou to všežravci a umí používat nástroje pro lov i obranu. Jen čtyřbulvus si staví obydlí, ve kterém tráví čas přes poledne, kdy je velké horko, a přes noc si zde rozdělává oheň.

V noci totiž klesají teploty až na mínus 49 °C. Nejčastěji pojídají martánské ovoce zva-

né „trpkus“, které vzhledem připomíná přerostlé jablko. Nám moc nechutnalo, ale Mar-

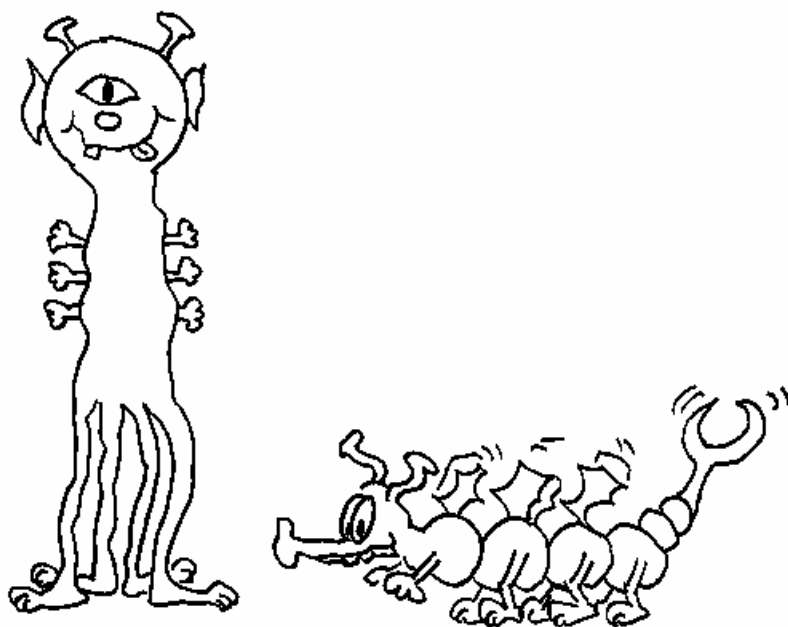
ťané si ho velice cení a pěstují ho na svých polích i zahradách. Chutná jako citrón křížový s melounem a banánem. No, každý jsme holt zvyklí na něco jiného ☺. Mart'anům zase nechutnaly naše výborné řízky z obrovských hub, které zde

rostou. Vypadají jako velké míče, ale chutnají jako naše křemenáče.

Hádavec nenechavý má dvě hlavy, což je na Marsu docela běžné. Rozhodně častější než na Zemi. Hádavec je ale zvláštní tím, že jeho dvě hlavy

se občas dohadují a diskutují, dokonce i jedna s druhou čas od času nemluví. To si pak musí hádavec sednout a počkat, až se hlavy usmíří, protože nemůže ani lovit, ani jíst a hrozí mu smrt hladem.

Housenkovec kyklopus Scorpionus aviatikus

Na druhém obrázku vidíte tvory z Marsova měsíce Phobos. Vlevo stojí **housenkovec kyklopus** a vpravo je **scorpionus aviatikus**. Oba dva druhy celkem běžně migrují mezi Marsem a Phobosem díky zcela funkčnímu portálu, který leží jednak na měsíci Phobos

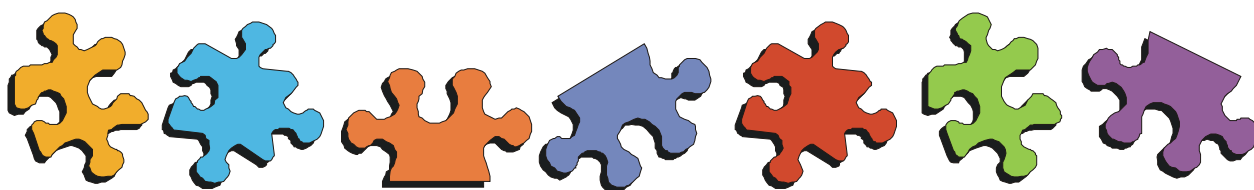
a jednak na planetě Mars v kaňonu Elysium Chasma.

Zajímavé je, že portál mohou používat pouze tyto dva druhy. Pro ostatní obyvatele planety Mars je portál neprůchodný. Pokusíme se vyzkoumat, proč tomu tak je.

Scorpionus aviatikus patří mezi třicet druhů živočichů žijících na Marsu, kteří jsou pro člověka nebezpeční. Je to dravec a kořist loví především pomocí svého jedového klepítka na konci ocasu. Umí létat, a tak je to docela nebezpečná potvůrka. Při fotografování jsme museli použít teleobjektiv. Pro jistotu. Přece jenom nemáme tolik redaktorů v časopise, abychom jimi mohli plýtvat ☺.

Housenkovec kyklopus, který na snímku stojí hned vedle, se ho bát nemusí. Má totiž na povrchu těla tak tlustou kůži (až 35 cm), že jí jedovatý trn z ocasu scorpiona nepronikne. Navíc je jeho maso takřka nepoživatelné.

Housenkovec má při vyplašení problém správně použít své čtyři nohy, protože občas běží každý pár jiným směrem. Obzvláště mláďata potom vypadají docela legračně...

NAŠE JARNÍ VÝPRAVY ZA POZNÁNÍM EXKURZIÁDA

V jarních měsících se každým rokem roztrhne pytel s nejrůznějšími exkurzemi a cestami za poznáním. Díky nim si učivo, které jsme si „odseděli“ ☺ v lavicích, můžeme doplnit o nové poznatky na zajímavých místech naší republiky...

CESTA 6.A A 6.B DO PRAVĚKU...

Cesta do Brna, které bylo cílem naší květnové exkurze, byla celkem dlouhá a únavná, tak jsme si ji zpříjemnili křiklavým zpěvem ☺. Třešničku na dort dal David Houser, který všechny oslnil svým operním zpěvem.

První zastávka byla v zábavním centru VIDA. Zde jsme si

vyzkoušeli mnoho různých atrakcí, které nám také pomohly v učení. Mohli jsme se zeptat personálu, jak funguje daná věc a na co vůbec je. Dále pro nás měli přichystaný program, při kterém jsme si vytvořili magnetickou modelínu a jednoduchý malý katapult. Také jsme si koupili suvenýry.

V muzeu Anthropos jsme dostali pracovní listy a procvičovali jsme si dobu pravěkou, při tom jsme se sami provedli muzeem. Dozvěděli jsme se spoustu nových věcí a mohli jsme na vlastní oči vidět, jak vypadali pravěcí lidé nebo živočichové tehdejší doby. Snad každého nejvíce oslnil mohutný mamut s mamuťátkem.

Potom jsme se občerstvili v bufetu ledovou tříští, zmrzlinou nebo džusem a různými sladkostmi a k vydali jsme se na zpáteční cestu do Nového Města na Moravě. Po cestě si museli učitelé zacpávat uši, protože ten nesnesitelný „zpěv“ se nedal poslouchat ☺.

Exkurze se nám moc líbila, získali jsme spoustu nových informací a domů jsme si přinesli řadu zážitků...

Anna Škorpíková, 6.B

PLAVBA 7.B NA TITANIKU

3. května 2016 jsme se sešli v 5:50 hodin na vlakovém nádraží. Ještě ospalí jsme nasedli

do osobního vlaku, kterým jsme dojeli do Žďáru nad Sázavou. Ve Žďáře - už plní

energie - jsme nastoupili do rychlíku, který nás dovezl do Prahy. Všichni měli jedno vel-

ké přání - aby na nás zbyla kupéčka ☺. Přání se nám vyplnilo...

Po příjezdu do Prahy jsme metrem dojeli k Letohrádku královny Anny. Odtud jsme pokračovali k Pražskému hradu. Zde nás však čekalo nemilé překvapení - tolik lidí jsme tu my ani paní učitelky ještě neviděli. Když jsme konečně našli kousek místa, kde nebylo moc lidí, paní učitelka Poláčková nám řekla něco z historie Hradu.

Po krátké přestávce jsme se přesunuli do Chrámu svatého Václava a čekala nás i procházka Zlatou uličkou. Poté jsme sešli po Starých zámeckých schodech k tramvajové zastávce. Tramvají jsme dojeli do Technického muzea, kde jsme dostali rozchod. Každý si mohl prohlédnout, co chtěl.

Jako poslední jsme navštívili všemi očekávanou výstavu Titanik. Na začátku každý dostal lodní pas se jménem některého pasažéra Titaniku. Když jsme se dozvěděli, jak vypadal a jak se stavěl Titanik, čekalo nás vžití se do dvou osudných dnů zkázy Titaniku. Měli jsme možnost vidět předměty nalezené po potopení, ale také jsme

si mohli sáhnout na ledovec. Na konci výstavy jsme si podle jména na lodním pasu mohli najít, zda jsme přežili nebo nepřežili. Mně se výstava velmi líbila, ale některé spolužáky zklamala...

Plni krásných zážitků jsme se vrátili vlakem domů, kde na nás už čekali rodiče. Myslím, že se do Prahy všichni rádi vrátíme...

Simona Mojžíšová, 7.B

8.C NA PRŮZKUMU VĚDECKÉHO PARKU VIDA

4. května se 8.C vydala autobusem na exkurzi do Brna. Samozřejmě že jsme nejeli sami, jela s námi ještě 6.C. Cesta byla ozvláštněna unikátním pohledem na zvracejícího Jakuba Halásze z 8.C, protože si jako největší machr nevzal před cestou Kinedryl, a aby tomu napomohl ještě víc, tak si

sednul dozadu na pětku ☺. Díky své nevolnosti si ale musel jít sednout dopředu, což nám na pětce docela vyhovovalo, protože nás tam do té doby sedělo šest a mačkali jsme se tam jako sardinky ☺.

Po příjezdu do Brna jsme se s šestáky poprvé rozdělili.

Šestáci šli do Anthroposu a my do Hvězdárny a planetária Mikuláše Koperníka. Tam na nás čekal program, při kterém nás nejdříve naučili zacházet s velice pohodlnými polohovacími sedadly ☺. Poté nám ukázali některá souhvězdí a zhlédli jsme video o místech na naší planetě, na kterých se dají nej-

lépe sledovat hvězdy. Některé záběry byly fantastické!

Po skončení programu jsme zjistili, že na záchodech mají na zdech napsané informace o vesmíru -takové informační záchody ☺. Pak jsme si dali svačinu a nakonec jsme se šli podívat na hřiště, které bylo hned vedle planetária.

Potom jsme nasedli do autobusu a znovu se vydali na cestu.

Tentokrát jsme mířili do zábavního vědeckého parku VI-DA. Je to hala s množstvím interaktivních exponátů, díky kterým zjistíte, jak spousta věcí funguje. Nejdříve jsme se tam mohli chvíli porozhlédnout, ale vzápětí nás čekal program o elektromagnetech.

Na tomto programu byla paní animátorka, která celou dobu opakovala hlášky typu:

„Ahááá, to je zajímavé, pane profesore!“ Nebo: „A jak jste to udělal, pane profesore?“ A k tomu pouštěla doprovodnou hudbu. Byl tam i už zmiňovaný pan profesor, který předváděl různé pokusy - například Faradayovu klec nebo nechal děti, aby rozsvítily LED diodu na jeho hlavě ☺.

Hned po tomto programu následoval program druhý, o kterém jsem ale já, Honza Hájek, Kristina Poulová a Bára Mikešová nic nevěděli, a tak jsme bleskurychle po skončení prvního programu vypálili, abychom toho ještě co nejvíce prozkoumali. Pan učitel Sláma nás nakonec našel a my jsme ten druhý program stihli.

Byl o nerostných surovinách a mně přišel dost zajímavý, ale ta paní, co ho s námi vedla, byla prostě strašná ☺. Měla vystudovanou vysokou školu chemickou a celou dobu se nad nás povyšovala. I pan učitel Sláma říkal, že kdyby pokračovala ještě chvíli, tak by nás odtud vzal pryč. Po tomto programu jsme mohli ještě chvíli procházet VIDU.

Znovu jsme nasedli do autobusu a jeli jsme na nákupy do Vaňkovky. Cestou tam jsme stáli v koloně, ale ten čas v ní strávený nám pak byl ve Vaňkovce nahrazen.

Následoval návrat domů. Většinu cesty jsme zpívali a tleskali všem možným i nemožným věcem. O zábavu se postaral Honza Hájek, protože se nasoukal do bodyčka Verči Fialové ☺. Výlet byl super a myslím, že se všem líbil...

Jakub Starý, 9.C

Mgr. Dagmar
Svobodová

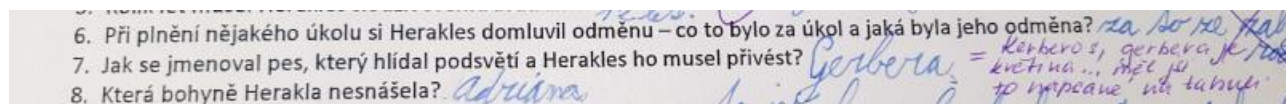
PERLIČKY Z NAŠÍ ŠKOLIČKY

ACH, TY SOUVISLOSTI ANEB MAZEC V PÍSEMKÁCH ☺

Určitě jste se často ve škole - ať už do ní ještě chodíte jako žáci, nebo se nacházíte na opačné straně katedry či někde jinde - setkali s často omílanou učitelskou formulkou: „Tak si to dej proboha do souvislostí...“

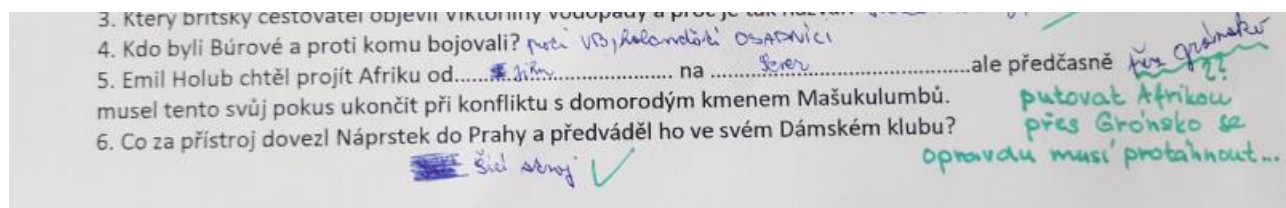
Pravda, žáci se často snaží, ale jako na potvoru najednou, když je v písemce potřeba použít zdravý rozum či znalost (třeba jen základní) z jiného předmětu, je v hlavě pusto a prázdno, popřípadě se propojí to, co nemá.

Dějepis a přírodopis k sobě nemají tak daleko, jak by se na první pohled zdálo, aneb když Kerberos pěstuje gerbery ☺.

A pak používejte přísloví „udělat kozla zahradníkem“, když je lepší udělat zahradníkem psa ☺!

Ve druhé ukázce se mě pisatelka snažila přesvědčit, že na naší zeměkouli to máme všude blízko, tak proč si to občas „nezkrátit“.

No, cesta by to musela být dlouhá, ale alespoň by se tam dalo dojít.

To kdybyste podle následující cedulky na vratech místní střední školy hledali Krajský úřad v Jihlavě, zmíněnou ulici prostě nenajdete, protože (a na tom jako dějepisec trvám ☺) ten pán, po kterém je pojmenovaná, se nazýval Žižka! A basta fidli! Takže nezbyvá než s pousmáním konstatovat, že perličky nevyrábí jen děti ☺.

Hezké prázdniny...

Soutěž OfficeArena 2016, která je realizována ve spolupráci se vzdělávacími centry Microsoft Partneri ve vzdělávání Česká republika a jejímž pravidelným generálním partnerem je společnost Microsoft s.r.o., navazuje na velmi úspěšné předchozí ročníky, kterých se zúčastnily stovky žáků z celé republiky...

Letošní ročník byl pro naši školu trochu výjimečný. Naše vzdělávací centrum se stalo jedním z tvůrců zadání a hlavním organizátorem letošního ročníku, kterého se zúčastnilo více než jedenáct stovek účastníků a přes sto dvacet škol z celé České republiky! Žáci a studenti si v soutěži testují své technické znalosti a dovednosti práce s aplikacemi Microsoft Office, ale i prezentační a komunikační schopnosti obhajobou své práce.

Zadání jsou vždy strukturována tak, že technická vypěstlost a dobrá práce s aplikacemi je jen jednou z částí hodnocení. Soutěžící vždy řeší komplexní reálný problém, snaží se jej zařadit do souvislostí, popisují jednotlivé části úkolu, stávají se organizátory, projektovými manažery, prezentátory...

Po úspěšně zvládnutém školním kole se do krajského kola nominovaly žákyně Nina Křížová (9.C), Tereza Šebková (9.C) a žáci Jiří Krejčík (9.C) a Tomáš Chudoba (9.C). Do celostátního finále, které se

konalo v Praze v sídle společnosti Microsoft, nakonec postoupila Nina Křížová.

Nina ve finále prezentovala svůj soutěžní projekt *Organizace soutěže pro malotřídní školy* a reprezentovala velmi dobře. Neobsadila sice jedno z prvních tří míst, ale její prezentace, která souvisela se zachováním lidových tradic a zvyků na Vysočině, byla porotou velice kladně hodnocena. Součástí její práce byly

dokonce webové stránky projektu, které nikdo jiný v soutěži nevytvořil.

Stránky projektu si můžete prohlédnout na adrese:

<http://krizovaviceboj.wz.cz/index.html>

Za účast ve všech kolech soutěže OfficeArena 2016 všem soutěžícím veliké díky!

Galerii fotografií si můžete prohlédnout na adrese:

<http://soutezarena.cz/finale-galerie/>

ALBERTOVA

ZEPTĚJTE SE ALBERTA

ALBERT PORADÍ SE VŠÍM

PORADNA

Další díl naší rubriky s Albertem přináší další odpovědi na otázky, které vás zajímají. Albert umí poradit prakticky se vším, tak se do toho můžeme pustit...

Pokud byste chtěli využít jeho služeb a zeptat se ho na cokoli, ozvěte se naší redakci na e-mail puclik@nmnm.cz nebo vhod'te svůj dotaz do schránky naší redakce u kabinetu výpočetní techniky. Dotazy jsou samozřejmě anonymní, abyste se nebáli na něco zeptat ☺. Kdo chce, podepsat se ale klidně může. Prosíme vás pouze o uvedení ročníku, ve kterém studujete, a jestli jste chlapec nebo dívka (případně paní učitelka nebo pan učitel)...

Dotaz:

- Milý Alberte, myslíme si, že máme větší IQ než naše spolužačky Nina a Míša, ale ony mají lepší známky než my. Jak je to možné? Když například hrajeme hru Kent, vždy vyhráváme my – důkaz naší inteligence.*

(Honzík a Míša)
toto oslovení si vynutili

Odpověď:

- Milí kluci, jestliže porovnáváte svoji inteligenci s děvčaty podle karetní hry, nedokazuje to náhodou opak? Je jedno, že ve hře (ve které mimochodem můžete podvádět) vyhráváte třeba 16:1. Na té moc nezáleží. Důležitý je prospěch, který ale mají lepší děvčata. Takže abych odpověděl na vaši otázku – děvčata budou chytřejší a vy budete mít asi hlavně štěstí. Ale to přece nevádí. Vždyť díky nim jste došli až do devátého ročníku - nebo snad ne?*

Dotaz:

- Milý Alberte, v minulém Puclíku jsi vysvětloval zákon schválnosti, a tak mě napadlo, jestli bys nemohl vysvětlit zákon logiky - a to jak u holek, tak u kluků.*

(Alžběta)

Odpověď:

- Milá Alžběto, samozřejmě že jako inteligentní člověk chápu zákon logiky u obou pohlaví. Jelikož jsi děvče, logiku žen jistě chápeš a já bych ti měl osvětlit logiku druhou. To však záleží na spoustě faktorů. Pokud nechápeš logiku svých vrstevníků - chlapců,*

ničemu to nevádí a je to naopak možná dobře. A pokud nechápeš logiku starších mužů, bude to asi proto, že jsi ještě moc mladá. Nech tedy svůj mozek poznat další osobnosti a časem alespoň základy logiky pochopíš.

Dotaz:

- Milý Alberte, moje spolužačka je děsně ukecaná, pořád mele a mele a nejde ji zastavit. Co s tím mám dělat?*

(Karel)

Odpověď:

- Ahoj Karle, máš v podstatě dvě možnosti. Buď ji necháš vypovídat, ale je tu riziko, že ti upadnou uši, a nebo máš další možnost - zkus ji poslat do debaterního kroužku. Napadá mě ještě třetí varianta - můžeš si pořídit lepící pásku (nejlépe stříbrnou) a zalepit jí pusku.*

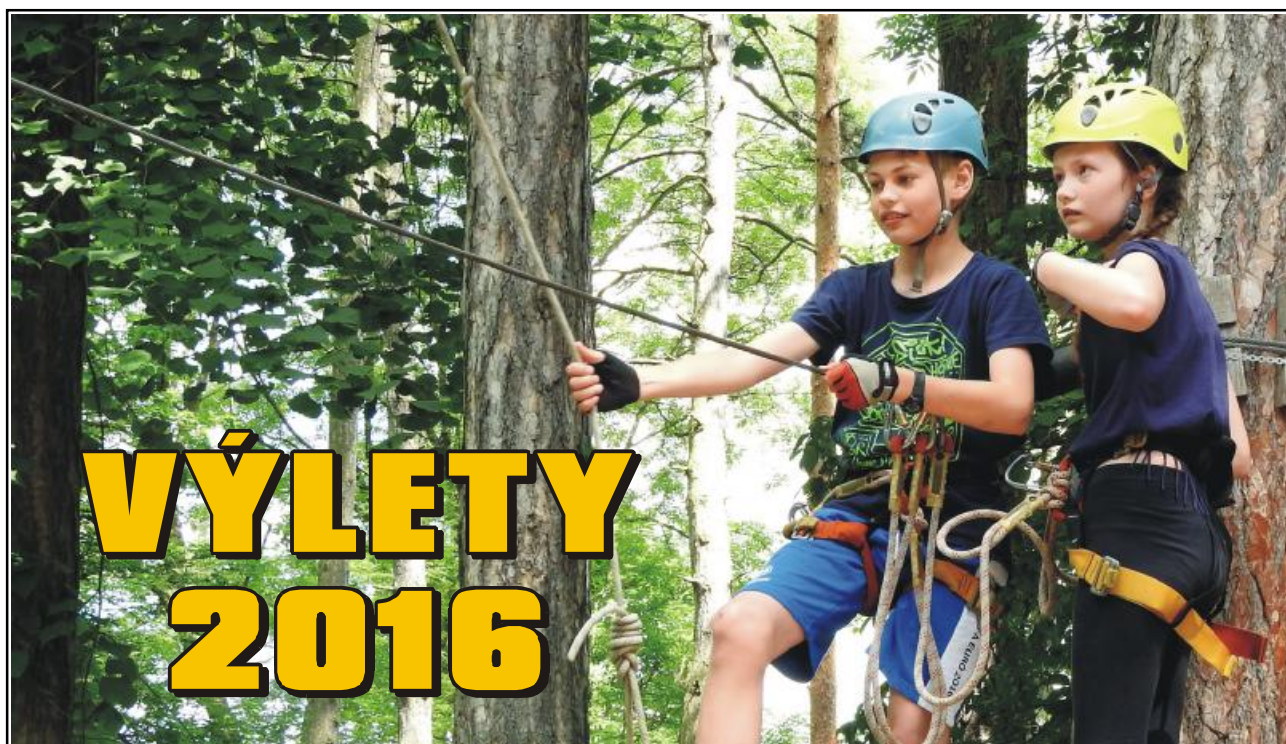
Dotaz:

- Milý Alberte, jsem žákyně deváté třídy a začínám pochybovat, jestli jsem zvolila správně školu. Co s tím mám dělat?*

(Kateřina)

Odpověď:

- Milá Káto, víš, tu školu, kterou sis zvolila, jsi chtěla a něco tě k ní táhlo. To, že máš teď najednou pochyby, je docela normální. Ničeho se neboj a obavy hod' za hlavu, vše se časem určitě srovná. Ted' máš před sebou krásné dva měsíce prázdnin, tak si je užívej, jak jen to nejlip půjde. A v září bude zase všechno vypadat úplně jinak...*

NAŠE CESTA ZA ZVÍŘÁTKY

*Mgr. Ivana Fousková
Mgr. Dita Machová*

Ve středu 18. května 2016 se obě první třídy vypravily na svůj první školní výlet do ZOO v Jihlavě...

Podmračená obloha a chladno. Tak začalo středeční ráno, ale to nám náladu nezkazilo. Dobře oblečení a vybavení jsme vyrazili za zvířátky. Cesta

rychle ubíhala a sem tam se mezi mraky objevilo sluníčko.

Po hodině cestování autobu- sem jsme se vydali nejprve do

Afriky za žirafami. Krásně upravený pavilon a společný výběh afrických zvířat se nám moc líbil. Pak jsme kolem dravců pospíchali za klokany do Austrálie. V australském pavilonu jsme se trochu báli, protože nás čekala zvířata, která jsou aktivní hlavně v noci, a všude byla strašidelná tma.

Kolem hrošíka, lam a pštrosů jsme došli k obchůdku, kde jsme nakupovali plyšáky a drobné dárky domů. Další cesta kolem geparda a tygrů vedla k dalším pavilonům. Spousta barevných papoušků a opiček zavěšených na liánách nás provázela do nejnovějšího pavilonu plného krokodýlů,

hadů, ryb a dalších živočichů žijících ve vodě. Tam se nám opravdu moc líbilo.

A pak už byl čas na svačinku. U krásně upravených dřevěných stolů jsme posvačili a dali si i něco dobrého ze stánku. Po přestávce na jídlo jsme prošli kolem nádherně růžově zbar-

vených volavek na dětské hřiště. Na dřevěných průlezkách a lanových drahách se nám moc líbilo. Sluníčko svítlo a hrálo čím dál víc, a tak jsme odkládali bundy a čepice.

Po chvíli hraní nás čekala cesta zpátky k autobusu kolem medvěda, papoušků a opic. Z dálky

jsme se rozloučili se žirafami a zebrami a u brány utratili poslední drobné za suvenýry z výletu.

Všichni odjízďeli spokojení, příjemně unavení a plni zážitků z krásně prožitého dne...

SERENGETI, OKAWANGO, SIMBA, KATIKA MITI, KARIBU SANA, SANEL, SWALA

*Mgr. Markéta Součková
Mgr. Marie Budíková*

Pokud patříte mezi ty, jimž tyto názvy tolik neříkají, byli jsme na tom do 25. května 2016 podobně....

Jednou z možností, jak rozluštit tato slova, je návštěva afrického kontinentu, nebo - tak jako třídy 2.A a 2.B - africkou ZOO. U nás je jí ZOO Dvůr Králové nad Labem. Vězte, že nebudete litovat. Jízda místním safaribusem s volně pobíhajícími stády zvířat je skvělý zážitek.

Budeme rádi, pokud se sem ještě vrátíme....

HUSTEJ PROGRAM TŘEŤÁKŮ V PARKU VIDA

PaedDr. Miroslava Kotovicová

Poslední čtvrtek v květnu se třídy 3.A a 3.B vydaly autobusem do Brna, které se stalo cílem jejich letošního školního výletu...

Cesta uběhla rychle, ale stále se najdou jedinci, kterým prostě jízda autobusem nedělá dobře. V 9.00 hodin jsme byli u vchodu do zábavního vědeckého parku VIDA science centrum Brno. Už vstup do pavilonu připomínal vesmír. Paní učitelky zakoupily vstupenky a my jsme se shromáždili u turniketů, kde si každý vstupenku vyzkoušel přiložením kódu ke snímači, který dotyčného vpustil dovnitř.

Na třídy čekali vidátoři, kteří nás odvedli do laboratoře, kde jsme měli objednaný asi hodinový program s přiléhavým

názvem „Hustej program“ ☺. Všichni jsme se oblékli do bílých plášťů a zkoumali tekutiny čichem, zrakem a sléváním do odměrných válců.

Zjistili jsme, že voda je těžší než olej, což většina z nás nevěděla. Dle přesných pokynů jsme si vyrobili překrásné záložky, které máme na památku. Také už víme, jak si můžeme vyrobit olejovou lampu.

Po skončení pokusů jsme vrátili pláště a mohli jsme se rozptýlit po celém parku a libovolně si vyzkoušet až 170 interaktivních exponátů. Unikát-

ní expozice je rozdělena do čtyř tematických celků: Planeta, Civilizace, Člověk a Mikrosvět. V Divadle vědy jsme viděli, co všechno dokáže tlak. Hlavně chlapci pak jezdili v tobogánu a na kole jedoucím na laně.

Před zpáteční cestou jsme se najedli, utratili kapesné a plní krásných zážitků jsme se vrátili domů. Zájemcům doporučujeme navštívit s rodiči nedělní programy ve VIDA centru Brno třeba i o prázdninách. Je to bezva...

ČTVRTÁCI V PARKU S ROBINSONEM

Mgr. Pavlína Poláčková

Školní výlety neodmyslitelně patří ke každému konci školního roku. Žáci se na ně obvykle těší a ani letošní čtvrtáci nebyli výjimkou...

Obě čtvrté třídy vyrazily do nedaleké Jihlavy, kde nejdříve navštívily Horácké divadlo. Doprovod jim dělala samotná dramaturgyně a s ní jeden z členů divadelního souboru, herec Josef Kundera.

Před dopolední zkouškou premiérového představení jsme prošli celé divadlo od šaten až po půdu. Dozvěděli se něco

málo z historie a současnosti divadla, vystoupali na „prkna, která znamenají svět“, nakoukli do miniaturních šaten „ansámblu“, skladu kostýmů, maskérny, dílny na výrobu kulis, krejčovské dílny a prádelny.

Třešinkou na dortu byl sklad nepřeborného množství klobouků, kloboučků, čepiček,

baretů, turbanů, zkrátka všech možných i nemožných pokrývek hlavy, které si zájemci mohli vyzkoušet...

Druhá část výletu se nesla ve znamení adrenalinu – na ostrově zábavy v zábavním parku Robinson, báječném místě, kde se všichni opravdu do sytosti vyřádili.

Zážitků bylo tedy velké množství, a tak doufejme, že na ně budou děti ještě dlouho vzpomínat...

ČOKOLÁDOVÝ VÝLET 5.A DO HLAVNÍHO MĚSTA

Mgr. Pavla Sedláková

V pondělí 6. června 2016 jsme se vydali na náš školní výlet do Prahy. Cesta vlakem nám rychle utekla...

V Praze jsme navštívili Obecní dům, kde jsme měli možnost

zhlédnout zkoušku orchestru FOK (film, opera, koncert).

Pak následovala zajímavá prohlídka Obecního domu. Odtud

jsme přešli do Muzea čokolády, kde jsme se dozvěděli o historii jejího vzniku. Následovala ochutnávka a nakonec jsme si mohli vyrobit čokoládovou postavičku.

Ve 14 hodin jsme se zastavili na Staroměstském náměstí a podívali se na orloj. Poslední část výletu se uskutečnila na výstavišti v Letňanech - výstava Titanic. Na to jsme se těšili asi nejvíc. Viděli jsme tam

spoustu věcí, které se nacházely na lodi, i to, jak vypadaly kajuty a chodby.

V 18 hodin jsme se všichni usadili do vlaku a těšili se domů...

CESTA 5.B DO NEZNÁMA

Mgr. Marcela Žďánská

Možná se ptáte, proč cesta do neznáma? To proto, že když jsme 8. června 2016 měli v 6.45 hodin sraz na vlakovém nádraží, nikdo z nás netušil, kam jedeme a co se bude dít. Jenom paní učitelka a ta nám nic neprozradila...

Dorazili jsme do Žďáru nad Sázavou a vydali se pěšky prá-

vě na cestu do neznáma. Navštívili jsme skřítky, prošli

cestou plnou bomb a povodní a konečně dorazili k cíli naší výpravy – Pílské nádrži. Tady jsme si užili spoustu legrace.

Hráli jsme minigolf, disk golf, fotbal i volejbal. Zdolali jsme Himaláje a překážkovou dráhu. Užili si vodní závody na šlapadlech a zvládli jsme i stát jednou nohou v Čechách a jednou na Moravě.

Čas nám rychle ubíhal a my museli - ač neradi - vyrazit k domovu. Opět pěšky. Po cestě jsme se ještě zastavili v cukrárně a osvěžili se ledovou tříští, kterou nám koupila paní učitelka. Pak už nás čekala jen zpáteční cesta domů.

6.A V KLÁŠTEŘE

Mgr. Dagmar Svobodová

Třída 6.A spojila svůj školní výlet s programem Dne dětí a vydala se do nedalekého Žďáru nad Sázavou...

určeného pro žáky 2. stupně s názvem Člověk v domě, dům v člověku. Teď už víme, jak to vypadalo v klášteře, kudy chodili mniši, z přírodních materiálů si skupinky vyrobily i své svatyně a zkusili jsme si v některých klášterních prostorách i tzv. “silentium” neboli mlčení. Pro mnichy to prý problém nebyl, ale pro některé žáky 6.A ano. A veliký ☺...

Po vzdělávací části jsme se přesunuli na náměstí a dvě hodiny jsme řádili na Laser game. To unavilo dokonce i ty bujnější, a tak jsme poslední hodinku před odjezdem strávili relaxací ve žďárském bazénu a pak už vyrazili vlakem zpět do Nového Města.

Ze žďárského vlakového nádraží jsme se nejprve přesunuli na druhý konec města k zám-

ku, kde jsme si prošli Muzeum nové generace. Zúčastnili se také zajímavého programu

6.B V LANOVÉM CENTRU

Jana Humlíčková, 6.B

31. května 2016 vyrazila třída 6.B na výlet do Brna. V 6.50 jsme se sešli na vlakovém nádraží v Novém Městě a spolu s panem učitelem Smékalem a paní učitelkou Janíčkovou nasedli do vlaku směr Brno. Čekal nás opravdu akční výlet...

Po příjezdu do Brna jsme se hromadnou dopravou přesunuli do lanového centra Jungle Park. Zajímavá byla cesta šalinou, kterou si u nás na Vysočině opravdu užít nemůžeme. Když jsme dojeli na místo, dali jsem si nejprve svačinu, abychom měli sílu ☺. Potom přišel instruktor, který nám pověděl o bezpečnosti při lezení.

Nasadili jsme si helmy, navlékli se do bezpečnostních

popruhů a postupně jsme jeden po druhém přešli po laně přes řeku na druhý břeh. Potom jsme přešli do samotného lanového centra. Museli jsme zdolat 32 různých překážek a čtyři sjezdy na laně. Před každou překážkou jsme se museli přejistit dvěma karabinami na laně.

Po překonání překážek V Jungle Parku jsme se vydali na Laser game. Tam jsme se

přemístili také tramvají. Na místě jsme se rozdělili do tří skupin a každá skupina se ještě rozdělila na dva týmy, které proti sobě bojovaly. Každý tým měl dvě hry. Měli jsme možnost si zvolit světelné efekty a hudbu. Po vzájemném střelení a hledání správné cesty jsme všichni dokončili tuto zábavnou hru.

Na náměstí Svobody jsme měli rozchod a každý navštívil různě

obchody. I to byla zábava ☺. Potom jsme se přemístili na vlakové nádraží, odkud jel rychlík do Žďáru nad Sázavou. Tam jsme přestoupili do jiného vlaku, který nás dovezl do Nového Města. Domů jsme přijeli v 19.00 hodin. Byli jsme unavení, ale spokojení, že jsme měli krásné počasí a výlet jsme si užili naplno ☺...

6.C PROZKOUMALA ŠPILBERK

V Novém Městě na Moravě 8. 6. 2016

Milý Puclíku,

rozhodli jsme se Ti napsat, protože jsme 7. června 2016 byli se třídou 6.C na školním výletě v Brně a chtěli bychom se s Tebou i Tvými čtenáři podělit o spoustu zážitků. Hlavním cílem naší cesty byly kasematy na Špilberku a Laser game Brno.

Vše začalo v 6.45 hodin, kdy jsme se společně s paní učitelkou Marcelou Slámovou a Monikou Pinterovou sešli na vlakovém nádraží. Přišli úplně všichni, což bylo úžasné. Cesta nám rychle utekla a po dvou hodinách jsme dorazili na místo.

Z hlavního nádraží vedla naše cesta na náměstí Svobody, kde jsme se zastavili u tzv. „brněnského orloje“, což je černá kamenná plastika ve tvaru projektilu s hodinovým strojem uvnitř. Zašli jsme se podívat i na známý Zelný trh, kde nás okouzila především vůně čerstvých jahod. Hned jsme na chvíli pomysleli na blížící se léto a prázdniny...

Po chvíli jsme došli na hrad Špilberk, který tvoří dominantu města Brna na vrcholu stejnojmenného kopce. Navštívili jsme kasematy, obávané věznicí. Císař Josef II. zřídil roku 1783 v kasematech žalář pro nejnebezpečnější zločince. Prohlídka byla velmi poutavá a zajímavá, milá paní průvodkyně nás seznámila s historií hradu i kasemat. Nebyla to rozhodně žádná nuda, jak jsme si mnozí předem mysleli. Největším zážitkem byla mučirna, kde jsme se dozvěděli, jaká mučidla se v dávné době používala.

Protože nám po celý den přálo počasí, byla otevřena i rozhledna na Špilberku. Naskytl se nám krásný pohled na celé Brno se všemi jeho dominantami – katedrálou sv. Petra a Pavla na Petrově a nejvyšší budovou ČR, 111 metrů vysokou AZ Tower.

Poobědvali jsme v parku pod hradbami Špilberku a pak jsme se už vydali směrem k Laser game na Hybešově ulici, což byl zlatý hřeb naší cesty. V obrovské taktické aréně jsme se rozdělili do čtyř týmů a každý hrál dvě hry. Atmosféra byla skvělá, pro většinu z nás to byl veliký zážitek. Však jsme se předem tolik těšili, někteří se možná i trochu báli, co je čeká, protože mnozí hráli poprvé.

Unaveni, ale spokojeni jsme se přesunuli do nákupního centra Galerie Vaňkovka, kde jsme měli hodinový rozchod. Koupili jsme si něco dobrého, hitem byl samozřejmě oblíbený nápoj Bubble tea. Někteří prošli i nějaké obchody a koupili si něco pro radost.

Výlet se nám všem moc líbil a doporučujeme Brno navštívit i Tobě, milý Puclíku.

S pozdravem

Tvoji čtenáři z 6.C

JIHLAVSKÉ PUTOVÁNÍ 7.A

Tereza Benešová, 7.A

31. května 2016 jsme se s naší třídou 7.A a paní učitelkou Havlíčkovou a Šimonovou vypravili na výlet do Jihlavy. Odjžděli jsme v osmnácti lidech v 7.30 z Nového Města a cesta nám trvala asi hodinu...

Brána Matky Boží v Jihlavě byla naším prvním cílem. Z vrcholku byl pěkný výhled na celé město, ale někteří se báli výšky, takže nahoru ani nedošli a o hodně přišli. Na cestě k autobusu jsme se zastavili na dětském hřišti a tam nás to ohromně bavilo ☺.

Dále jsme měli na programu zábavní park Robinson. Tam se nám hodně líbilo. Byly tam motokáry, trampolíny a taky skluzavka a skákací hrad. Ani se nám odtud nechtělo, ale už jsme se těšili do kina na film Kung Fu Panda 3 ve 3D.

Po filmu jsme měli rozchod a nakonec jsme se vydali do ZOO. Zde jsme měli až do půl šesté čas si ZOO prohlédnout.

Na výletě se nám moc líbilo, a i když na některé byl náš pan řidič možná trochu nepříjemný, náladu nám to nezkažilo.

ŠPILBERK A LASER GAME PATŘILY 7.B

Karolína Večeřová, 7.B

V letošním roce se naše třída 7.B vydala na školní výlet do Brna. Sraz jsme měli v úterý 17. května 2016 na vlakovém nádraží v 06.45 hodin...

Já jsem byla na místě už v půl sedmé. Postupně jsme se scházeli, ale jako vždy stejně někdo

přišel s nějakým zpožděním. Když jsme byli všichni, přesunuli jsme se na nástupiště, na-

stoupili do vlaku a vyrazili do Brna. Někteří si po cestě poví-

dali, někteří jedli a někteří jen koukali z okna.

V Brně jsme vystoupili a šli rovnou na hrad Špilberk, kde na nás čekaly kasematy, což je podzemí vězení. Přišli jsme tam ale moc brzy, tak jsme si sedli na lavičky a vytáhli si svačiny. Čekali jsme totiž na to, až někdo přijde a budeme si moct zaplatit vstupenky. Poté se nás ujaly dvě průvodkyně, které nás vedly zahradou Špilberku, až jsme došli ke kasematům.

Průvodkyně nám povídaly o historii Špilberku, o kasematech a pak jsme vstoupili do hradního podzemí. Bylo to opravdové vězení i s figurína-

mi odsouzenců. Prostory byly obrovské a připadaly nám nekonečné. Pořizovali jsme různé fotky a některé už to docela nudilo.

Když jsme si prohlédli kasematy, měli jsme jít na rozhlednu, která byla taky na Špilberku. Před schody jsme si opět sedli, protože nás už opravdu hodně bolely nohy a také jsme čekali, až tu rozhlednu otevřou. Vedlo na ni opravdu hodně schodů a nahoře byl krásný výhled na celé Brno.

Pak už jsme si to namířili do Laser game. Na to se samozřejmě každý těšil ze všeho nejvíc. Cestou jsme se na náměstí Svobody ještě stavili do

McDonaldu a čas byl i na nějaké nákupy. Když jsme dorazili do budovy Laser game, chvíli jsme si sedli, a pak jsme šli do šaten se převléknout a odložit si batohy a podobně. Někdo se nepřevlékal vůbec, někdo se převlékl celý. Měli jsme se rozdělit do dvou týmů a mohli jsme si vybrat, jakou barvu jsme chtěli. Jeden tým holek měl modrou a druhý tým zelenou.

Pozorovali jsme, jak jsou na tom při hře ostatní, a někteří na tom byli opravdu dobře. Pak přišly na řadu holky. Třeba já jsem vůbec nevěděla, čím se má střílet ☺, a tak jsem se poptala honem rychle kluků. Šlo

vlastně o to, že musíte pozabít co nejvíce protivníků ze soupeřova týmu. Protože se střílí laserem, tak se musí mířit na hrud', kde je taková velká krabička. Vy vlastně celou dobu svítíte tou barvou, jaký má váš tým. V mém případě to byla zelená. Když mě někdo střelil, tak jsem zhasla a nemohla jsem chvíli střílet, ale po chvíli jsem se opět rozsvítila a mohla jsem pokračovat.

Moc jsem toho ale nenastřílela ☺. Všichni jsme mohli odehrát dvě hry, někteří si připlatili ještě i třetí.

Následovala návštěva nákupního centra Galerie Vaňkovka. Každý tam šel proto, aby si koupil Bubble tea, což je studený čaj, který si můžete ochutit podle sebe. Stihli jsme i různé další nákupy, u který jsme tak úplně neuhlídali čas a na sraz jsme přišli se zpožděním

deseti minut, takže jsme při cestě na nádraží museli dost spěchat. Stihli jsme to akorát, byli jsme tam dokonce s několikaminutovým předstihem.

Cesta zpátky probíhala v klidu. Povídali jsme si, pořídili spoustu fotek a bylo to opravdu moc fajn. Myslím, že si všichni výlet užili, a proto děkuji paní učitelce Kovačičové a Klementové za krásně naplánovaný výlet ☺.

DO BRNA ZAMÍŘILA I 7.C

Leona Librová, 7.C

Ve čtvrtek 19. května 2016 jela naše třída 7.C na školní výlet do Brna. Brzy ráno jsme měli sraz na vlakovém nádrží. Cesta nám utekla a za chvíli jsme byli v Brně...

Jako první jsme se vydali na Špilberk - na rozhlednu a do podzemí. Na rozhledně jsme měli krátký rozchod, abychom si vše mohli v klidu pohlédnout a udělat pár fotek. Poté jsme se vydali do podzemí, kde nás paní průvodkyně pro-

vedla po kasematech a ukázala nám různé mučící nástroje a věznici. Řekla nám také různé zajímavosti o Špilberku.

Po prohlídce jsme pokračovali na Laser game. Když jsme tam přišli, dostali jsme klíčky od

svých skříněk, abychom se mohli převléct. Pak jsme se rozdělili do týmů a dostali jsme krátké poučení o bezpečnosti. Oblékli jsme si vesty, vzali si zbraně a mohli jsme jít hrát.

První hru hrály holky a paní učitelky, druhou hru kluci a třetí hru jsme hráli namíchaně. Kdo chtěl, mohl si další hru doplatit na místě. Vytvořili jsme tedy další dva týmy a začali hrát čtvrtou hru. Je vidět, že nás to opravdu bavilo.

Po Laser game jsme se celí udýchaní a zpocení vydali do Galerie Vaňkovka, kam jsme se všichni těšili. Měli jsme tam hodinu a půl rozhod. Samozřejmě že jsme nezapomněli navštívit KFC, McDonald's, NewYorker, Bubbleology a další známé obchody. Po

nákupech jsme se celí unavení vydali na hlavní nádraží na vlak.

Asi po hodině jsme byli doma. Rozloučili jsme se a spokojeně se rozešli. Byl to moc vydařený výlet a všichni jsme si ho užili...

8.A NA PASECKÉ SKÁLE

Kristýna Janečková, 8.A

Ve čtvrtek 9. června 2016 vyrazila také naše třída 8.A na svůj školní výlet. Náš první cíl byla Pasecká skála...

Sraz jsme měli v průjezdu školy. Když jsme se o půl osmé všichni sešli, vydali jsme se na cestu za dobrodružstvím. První zastávka byla v Maršovicích, tam si mohl, kdo chtěl, jít něco koupit do obchodu. Pak jsme putovali dál.

Přední skupina, kde byla paní učitelka Kovačičová a holky

z Radňovic, strašně hnala, takže někteří byli vyřízeni už na Pasecké skále ☺. Pokračovali jsme dál směrem na Medlov. Tam byla další pauza a všichni jsme se v klidu najedli.

Nejlepší zastávka byla u Sykovce, kde byla dostupná Wi-Fi, z čehož byli všichni nadšení. Naše cesta pokračovala do

Vlachovic, kde jsme mohli stavět do hospody, ale byla zavřená.

Pak už zbýval jenom návrat domů. Cestou do školy jsme pěkně hnali, někteří totiž chtěli být doma co nejdříve. U školy jsme se rozloučili a rozešli se...

8.B ZBAŠTILA TŘI KILA ČOKOLÁDY

Simona Pivková, 8.B

Na výlet se 9. června 2016 vydala i 8.B. Naším cílem byla Praha, kde je nespočet možností k návštěvě zajímavých míst...

Brzy ráno jsme se sešli u vlakového nádraží a přešli do Žďáru nad Sázavou, kde jsme nasedli do rychlíku. Dlouhá cesta utekla jako voda a najednou nás vítala stovězatá Praha. Z hlavního nádraží rovnou do metra a z metra do Muzea voskových figurín Grévin.

Tam nás hned přivítal brankář Petr Čech a Marilyn Monroe. V muzeu je spousta figurín známých osobností, jako je

třeba Karel IV., Jaromír Jágr, Charlie Chaplin, W. A. Mozart, Lucie Bílá, Karel Gott, George Clooney a mnoho dalších. Hodina je na toto krásné muzeum málo...

Potom jsme vyrazili na plavbu parníkem. Proběhla velmi klidně. Každý se posadil, vytáhl svačinu a poslouchal CD, ze kterého nám hlas průvodce popisoval památky kolem nás. Po příjemném odpočinku jsme

se vydali zpátky na Staroměstské náměstí, kde jsme si dali na půl hodiny rozchod.

Každý volný čas využil jinak. Někdo si na chvíli sedl na lavičku a někdo se zase procházel a nasával místní atmosféru. Pak následovalo to nejsladší za celý výlet - Muzeum čokolády Choco Story. Ihned u vstupu nás přivítala vůně čokolády. Než jsme vyšli na prohlídku, dali jsme si batohy do skříňky a poté nás upoutala cedule u pokladny „Snězte, kolik

chcete“. Myslím si, že po návštěvě 8.B tam ta cedule již nejspíš nebude ☺.

Poslechli jsme si, jak se čokoláda vyrábí a od kdy. Pak přišlo to, na co jsme se všichni těšili - ochutnávka zdarma. Nikdo neodolal a každý si naplnil hrsti. Pan průvodce nám následně ukázal výrobu pralinek a po jejím skončení následovala další ochutnávka. Na konci jsme se dozvěděli, že jsme spořádali téměř tři kila

čokolády ☺. Některým bylo opravdu hodně těžko.

Přejetí čokoládou jsme se vydali nakupovat do Palladia. Zde jsme měli krátký rozchod a pak zpátky na hlavní nádraží. Teď už jen následovala cesta domů.

Byl to velmi krásný výlet a každý si z něj odvezl něco jiného. Ale všechny asi stejně nejvíce bavila cesta vlakem. Jako vždy ☺...

8.C MEZI FIGURÍNAMI Z VOSKU A PALLADIEM

Kristina Poulová, 8.C

25. května 2016 jsme se vydali na výlet do Prahy. Sešli jsme se brzy ráno na vlakovém nádraží v Novém Městě na Moravě s pocitem nadšení. Odtud jsme se vydali do Žďáru nad Sázavou, kde jsme přestoupili do vlaku směr Praha...

Samozřejmě že jsme si dlouhé cesty vlakem užívali ve velkém, a než jsme se nadáli,

jste byli tam. Naše první zastávka byla v Muzeu voskových figurín Grévin. Všichni si

odnesli spoustu fotek se známými osobnostmi, jako je třeba Albert Einstein, Brad Pitte

nebo Karel Gott. Osobně si myslím, že největší úspěch sklídl krteček v růžovém autíčku ☺.

Poté jsme si dali krátký oddych na Staroměstském náměstí a samozřejmě zde nemohla

chybět i návštěva nejdražší ulice v Praze. Například tam byly hodinky za 2 miliony, kdo by si je nekoupil? Po krátké přestávce jsme se vydali k hlavnímu místu naší cesty - k Laser game.

Laser game jsme si zopakovali už podruhé, poprvé jsme byli v šesté třídě v Brně. Každý si zahrál dvě hry, odpočinuli jsme si a vyrazili na metro, kterým jsme se dopravili až k Palladiu, které v programu našeho výletu nesmělo chybět ☺. Každý si našel své - někteří šli prostě jenom na jídlo a ostatní nakupovat.

Jelikož je Praha velké město a my doufali, že spatříme nějakou tu celebrity, tak jsme si dali za úkol všimnout si lidí okolo, abychom někoho slavného nepřehlédli. Jak jsme byli v zápalu nakupování, tak jsme na to úplně zapomněli, ale nakonec se nám to podařilo - potkali jsme youtuberku Teri Blitzen. Byla to taková pěkná tečka za naším skvělým výletem.

Po tomto rozchodu jsme vyrazili na hlavák, kde jsme čekali, než se ukáže, kam přijede vlak, a tak jsme seděli na zemi u Sephory jako vidláci ☺. Když jsme dojeli do Žďáru nad Sázavou, znovu nás čekal přestup, tentokrát už do vlaku do Nového Města. Tam se celá třída rozešla se super zážitky...

9.A SI ZAŠLA DO KINA

Michal Kaštánek, 9.A

Dne 19. května 2016 vyrazily třídy 9.A a 9.B na poslední společný výlet do Brna...

Dopoledne jsme se šli vyřádit do Laser game. Dali jsme si svačinu a vyrazili přes kopec do kina Špalíček, kde jsme

měli možnost výběru ze dvou filmů - Angry Birds nebo Kniha džunglí. A protože v kině vždy vyhládne, tak jsme muse-

li jít doplnit energii do nákupního střediska Vaňkovka. Cestu domů i celý výlet jsme si náramně užili...

9.B VE VELKÉM ŠPALÍČKU

Ludmila Havlíková, 9.B

19. května 2016 jsme se sešli spolu s 9.A na vlakovém nádraží v Novém Městě na Moravě, a když jsme se konečně dočkali posledních opozdílů, vyrazili jsme na výlet do Brna za zábavou. Vždyť i Ivan Mládek zpívá, že „Brno je zlatá loď“...

Ve vlaku jsme se hodně nasmáli. První cesta v Brně mířila do Vaňkovky. Tam byl rozchod, a tak mnozí doplnili zásoby, které už snědli ve vlaku ☺. Poté jsme zamířili na Laser game. I přes velký nápis, který na této budově visel, se někteří

stále dívali kolem dokola, aby zjistili, kde vlastně náš cíl je. Když ji konečně upozorovali, byli jsme kousek od ní.

Venku jsme chvíli čekali, ale ta chvíle se zdála nekonečná, protože slunce páliło a bylo nám velké teplo. Když jsme

vstoupili do budovy a viděli ty nekonečné schody, tak někteří mysleli, že nám upadnou nohy. Najednou se objevily dveře a myslím, že všichni si oddechli. Vešli jsme do místnosti, kde byl příjemný chládek.

Rozdělili jsme se na čtyři skupiny po sedmi členech, dostali jsme instrukce ke hře a první dvě skupiny šly hrát. Navlékli jsme svítící vesty a vzali si svítící zbraně, které měly naše jména na svítícím displeji. Otevřely se dveře a vešli jsme dovnitř. Začala hrát hudba.

Když jsem vešla dovnitř já, skoro nic jsem neviděla. Všude tma a mlha. Chvilí trvalo, než jsem si zvykla. Potom mě to začalo bavit a bylo slyšet rány ze zbraní a vidět laserové pa-

prsky. Museli jsme takticky myslet. Po patnácti minutách hra skončila a šly hrát další dvě skupiny. Takto jsme hráli dvakrát. Bylo to velmi zábavné, ale naštěstí to byla jen hra.

Naše další cesta vedla přes kopec do Velkého Špalíčku do kina. Mohli jsme si vybrat film, který chceme vidět. Většina spolužáků šla na *Angry Birds* ve filmu ve 3D s paní učitelkou Matouškovou. Já se sedmi spolužáky a paní učitelkou Oravcovou jsme šli do

sálu šest na Knihu džunglí. Než paní učitelky koupily vstupenky, mnozí měli zakoupený popcorn a nějaké to pití.

V promítacím sále jsme byli jen my a další čtyři návštěvníci kina. Nejlepší požitek z tohoto filmu měla asi Jana, která byla filmem tak zaujata, že když na plátně tygr skočil na strom, leknutím nadskočila a začala se smát a my se smáli také.

Po kině byl ještě krátký rozchod a pak jsme se vydali vlakem domů. Aby zábavy nebylo málo, měl vlak poruchu, a tak jsme zůstali stát asi na druhé zastávce v Brně. Všichni vyvídali od průvodčí, co se děje. Nakonec jsme se po půlhodině znovu rozjeli, ale měli jsme zase obavy, abychom nezůstali v Tišnově. Naštěstí zde na nás vlak čekal a v pořádku nás dovezl do Nového Města na Moravě.

Doufám, že se školní výlet, který byl na základce poslední, spolužákům líbil. Mně se aspoň líbil, myslím, že byl povedený a klidně bych si ho zopakovala...

9.C MEZI LEBKAMI

Beata Dudová, 9.C

Ve středu 8. června 2016 naše třída s paní učitelkou Renatou Slámovou a paní učitelkou Ficovou nasedla do minibusu a vyrazila do Kutné Hory.

Už od rána bylo moc hezky. Počasí nám rozhodně přálo o hodně víc než minulý rok v Březové. První zastávkou byl Sedlecký hřbitov s kostnicí. Původní hřbitov byl obrovský a bylo zde pohřbeno okolo 40 tisíc lidí. Tyto ostatky byly později dány právě do kostni-

ce, která se pyšní zajímavou výzdobou z lidských kostí, například velkými pyramidami, kalichy, erby nebo girlandami. Všechny kosti jsou pravé, až na dvanáct dřevěných lebek.

Chlapeckou část naší třídy ale spíš zaujal turista z východu,

a tak místo toho, aby na fotkách měli kosti, mají tam asi jen Japonce ☺. I v dnešní době se najdou lidé, kteří by si přáli, aby jejich ostatky po smrti skončily právě tady. Takové žádosti zde ale nepřijímají. Kostel uprostřed hřbitova je nestabilní a naklání se dopředu. Peníze na opravy se získávají především z prodeje suvenýrů, i když teda nevím, kolik turistů si koupí napodobeninu lidské lebky za 600 korun ☺.

Po ukončení prohlídky jsme nasedli zpět do autobusu a popojeli o kousek dál. Navštívili jsme také Muzeum stříbra. Dostali jsme prapodivné bílé obleky, které mi připadaly spíš jako kimona a helmy s bater-

kou. Měli jsme krátký výklad a pak jsme šli ke vstupu do dolu, který byl na jiném místě. Než jsme tam došli, všichni na nás divně koukali.

Dole jsme se proplétali všemožnými uličkami, ta nejnižší měla 120 centimetrů a mně se zdála být nekonečná. Ta nejužší měla jen 40 cm, ale tam už člověk neměl strach, že se bouchne do hlavy nebo uklouzne po vodě. Když nám bylo poručeno zhasnout všechny baterky, nastala dole úplná tma a moc příjemné to nebylo. Po spatření denního světla jsem byla ráda, že už jsem konečně venku.

Nezapomnělo se ani na rozhod. Potulovali jsme se po

náměstí a někteří z nás si dali něco k snědku. Pěšky jsme pak došli k chrámu sv. Barbory. Tam šel jen ten, kdo chtěl.

Poslední zastávkou našeho výletu byla nejdelší bobová dráha v České republice a druhá nejdelší v Evropě. Několik z nás tu málem vypadl - včetně mě ☺. Komu se to zalíbilo, mohl jet víckrát. Kluci si zaplatili i čtyřkolku, ale nějak se jí nechtělo jezdit. Byli jsme tam na hřišti, které se nám málem podařilo zbořit.

Do Nového Města jsme dorazili všichni v pořádku. Tento výlet byl podle mě bezva a doufám, že i ostatním se líbil...

okénko

ZŠ SLAVKOVICE

ŠKOLNÍ AKADEMIE

Mgr. Jana Láchová

V neděli 29. května 2016 jsme na naši školní akademii pozvali nejen rodiče, ale i babičky, dědy, sourozence, tety, strýce a kamarády. Však nám to společné nacvičování dalo fůru práce, tak ať všichni vidí, co dokážeme...

Hosté zaplnili celý sál a nejdříve sledovali pohybové vystoupení dětí z mateřské školky. Po společné písni jsme už nastoupili my.

Školní družina pozvala všechny přítomné do opravdového cirkusu Lví srdce. Veselí šašci uváděli neuvěřitelná čísla akrobatů, provazochodkyň, žonglérů, siláků, kouzelníka a krotitelky šelem.

Žáci prvního a třetího ročníku přenesli diváky z cirkusového

prostředí na daleké moře. Se sebranou partou námořníků dopluli ke všem světadílům i k pustým ostrovům. Mohli poznat tvrdou práci námořníků i to, jak se baví, když jejich loď unáší klidné vlny.

Dále jsme divákům nabídli kousek z historie naší země. Známou pověst Dívčí válka žáci druhého a čtvrtého ročníku trochu pozměnili. Nacvičili ji jako zpěvohru tak, že došlo ke smíření mužů a žen a ti

všichni už spolu žili v míru a klidu.

Byli jsme moc rádi, když jsme viděli spokojené tváře našich blízkých, protože bylo jasné, že se jim všechna čísla líbila. Však jsme všichni pod vedením svých učitelek pilně trénovali naše vystoupení, společně malovali kulisy i rekvizity, tvořili kostýmy. Překonali jsme i počáteční nervozitu a „herecké“ role jsme zvládli na jedničku.

AUTORSKÉ ČTENÍ SPISOVATELKY MICHAELY FIŠAROVÉ

Mgr. Jana Láchová

Ve čtvrtek 19. května 2016 čekala děti v ZŠ Slavkovice zajímavá beseda se spisovatelkou Michaelou Fišarovou, která nám přijela z Prahy představit svoje knihy...

Paní spisovatelka je autorkou několika knih pro děti a mládež, například Nikolina cesta, Náš dvůr má tajemství, A-Ž půjdeš do školy. Za knihu Nikolina cesta získala ocenění Zlatá stuha za nejlepší knihu pro mládež.

Nás však seznámila s hrdiny knihy Náš dvůr má tajemství a poté dala slovo panu Miroslavu Reilovi. Pan Reil, herec a moderátor divadla Semafor, velmi poutavě četl úryvek z knihy a výborně dokázal odlišit promluvy jednotlivých postav. Všichni jsme poslouchali se zatajeným dechem. Projev pana Reila byl tak přesvědčivý, že jsme se najednou ocitli s hrdiny v temném sklepě starého domu...

V druhé části došlo i na dotazy. Dozvěděli jsme se, jak dlouho trvá autorce napsání knihy, že první knihu napsala

ve třinácti letech a že se podle její knihy Náš dvůr má tajemství připravuje scénář pro Českou televizi.

Moc rádi bychom si povídali, ale pracovní program paní spisovatelky nám to nedovolil, od nás jela za dětmi do Řečice.

Do zakoupených knih do školní knihovny nám napsala věnování a my se už teď těšíme, jak je budeme číst.

Setkání tváří v tvář s autorem knih nebývají ve škole častá, o to víc jsme rádi, že jsme se takové besedy mohli zúčastnit...

VÝTVARNÉ TVOŘENÍ S ARISKOU A TESSY

Mgr. Jana Láchová

Ve středu 8. června 2016 jsme zažili netradiční výtvarnou výchovu. Přijela za námi naše známá cvičitelka se psími kamarádkami Ariskou a Tessy a také s kocourkem Adamem...

Nejdříve jsme sledovali poslušnost obou fenek a pak už začala hodina výtvarné výchovy. Rozdělili jsme se na šest

skupin a na velký karton jsme obkreslili těla pejsků. Ta jsme pak voskovkami a pastelkami vykreslili podle naší fantazie.

Vznikly krásné obrazy psů ve skutečné velikosti.

Ve druhé části hodiny si pro nás pejsci přichystali překva-

pení. Překvapení si ale také připravily paní učitelky – jako dárek každý z nás dostal bílé tričko. Pejsci si lehli poslušně na záda a nechali si natřít tlap-

ky barvou na textil. Tlapky pak obtiskovali na naše trička ☺.

Každý z nás si tak mohl ozdobit to svoje podle sebe a ještě ho doplnit nápisy. To bylo

radosti! A jak nám to v novém oblečení slušelo! Všichni jsme si tak odnesli domů pěkný dárek, který nám bude připomínat společně strávené chvíle.

ROZLOUČENÍ SE ČTVRTÁKY

Ivana Staňková

Jako každý rok došlo i letos na loučení s kamarády ze 4. třídy, kteří po prázdninách už zamíří do školy v Nové Městě. Hodně jsme toho spolu prožili, takže při předávání dárků se dokonce někomu zaleskly oči...

Potom ale nastalo zábavné odpoledne v jejich režii. Před

školou na nás čekala dáma v klobouku, aby nás odvedla na

tajemné místo v lese. Předstoupili jsme před udatného indiánského náčelníka, kterému prý padouch unesl dceru. Vydali jsme se ji hledat, ale až každý splnil svůj úkol.

Na mýtině přivázaná nešťastnice prosila o pomoc. Házením tomahavku na cíl a střílením z luku ji děti osvobodily. Následovalo poděkování dívčina otce – poklad! S nadšením byl brzy objeven a spravedlivě rozdělen.

Čtvrťáci, jste super, ať se vám v nové škole daří...

CELOROČNÍ HRA „RAČTE VSTOUPIT“ KONČÍ

Ivana Staňková

Ve školní družině ve Slavkovicích míří do svého cíle celoroční eTwinningový projekt RAČTE VSTOUPIT, na kterém jsme spolupracovali s několika školami u nás a na Slovensku...

DUBEN

V dubnu jsme se podívali do *zákulisí cirkusů*, protože jak napsal Eduard Bass: „Cirkus je krásné zařízení, ale žádá, aby se v něm umělo všechno.“ Po-
vídali jsme si a taky vyzkoušeli různé profese – od stavěčů šapitó, krmiče zvířat přes prodavače lístků či občerstvení až po švadleny a kostymérky... Natočili jsme videopozdrav pro kamarády, kteří se zúčastnili cirkusového setkání v Těšovicích.

KVĚTEN

Květen měl téma *O přestávce*. Na naše nápady se můžete podívat na této adrese:

<https://youtu.be/72xhiLrcSCw>

Vymýšleli jsme, čím diváky v cirkuse o přestávce zabavit – připravovali jsme občerstvení, tvořili různé hlavolamy a rébusy a taky sami zkoušeli nápady a úkoly od kamarádů z jiných cirkusů. S kamarády z cirkusu Placirk jsme skypovali a povídali si o svých cirkusových zážitcích.

Kromě toho jsme se pilně připravovali na naše vystoupení CIRKUS JE TU v rámci školní akademie. Podívat se na něj můžete zde:

<https://youtu.be/SrVk5q2c6VM>

Vytvářeli jsme pamětní list a dárky pro kamarády z cirku-

su TwingRing ze Stráže, protože mělo dojít k prvnímu setkání principálek ☺.

ČERVEN

Červnové téma zní *Cirkus Paciento*. Vše, co jsme během roku zažili a vytvořili, je shrnuto ve sborníku Račte vstoupit, který u nás i na Slovensku

nabídneme zdravotním klaunům, kteří je mohou využít při své práci s dětmi v nemocnicích.

Kromě toho nás čeká vyhodnocení v rámci naší družiny, kde jsme ještě navíc soutěžili v získávání míčků do kouzelných klobouků – brzy zjistíme, která parta jich během roku nasbírala nejvíc. Sami si ještě

vytváříme knížku *Račte vstoupit aneb jak jsme si užili školní rok 2015/16*.

A jak vlastně jsme si ten rok užili? Svoje názory píšeme na e-nástěnku *Náš rok s cirkusem* na stránce:

<http://twinspace.etwinning.net/9510/home>

Tak posuďte sami...

HONZA A DRAK

Mgr. Jana Láchová

Ve středu 25. května 2016 jsme měli možnost obdivovat mimořádný výkon jednoho herce – pana Jana Hrubce. Tentokrát nám zahrál pohádku s názvem Honza a drak...

se, které musí umět, než vystoupí před děti. A že jich bylo... Výtvarník, režisér, technik, mechanik, krejčí, modelář, hudebník, zpěvák, řidič... Ani se nedaly spočítat na prstech obou rukou.

S napětím jsme sledovali děj pohádky o Honzovi, o nešťastném králi a princezně, o silném mlynáři. Pomáhali jsme obelstít zlého draka a byli jsme překvapeni, jak cvičená žába dokázala pomoci hlavním hrdinům. Pohádka skončila tak, jak jsme chtěli, a všechno zlo se obrátilo v dobro.

Ještě než samotné představení začalo, mohli jsme být svědky toho, jak vzniká scéna, jak se sestavují kulisy a rekvizity, jak

se rozmisťují loutky a pohybový mechanismus. Když se pan herec připravoval, začali jsme společně vyjmenovávat profe-

Pan Hrubec je velký herec, opět jsme byli nadšeni z jeho vynikajícího výkonu. Těšíme se proto na další setkání...

PUCLÍK

Školní časopis Základní školy v Novém Městě na Moravě – číslo 85 – červen 2016

Vydává Základní škola Nové Město na Moravě, Vratislavovo náměstí 124 výhradně pro vnitřní potřebu.

Redakční rada: Zdeněk Havlík, Mgr. Petr Smékal, Mgr. Dagmar Svobodová

Valérie Bártová, Nina Křížová, Tereza Šebková, Beata Dudová, Michaela Herálová,

Kristina Poulová, Radka Havelková, Eva Pelikánová, Barbora Mikešová, Simona Pivková, Jakub Starý, Karolína Večeřová, Eva Mošnerová, Simona Mojžíšová, Kateřina Rosecká, Leona Librova, Aneta Košťálová

e-mail: puclik@nmnm.cz

<http://zs1.nmnm.cz>

Číslo 85 vyšlo 17. června 2016 v nákladu 35 výtisků